

NEA PARALIAS

EEN UITGAVE VAN VZW ELEFThERIA PARALIAS

Zeventiende jaargang - Nummer 68 - Oktober 2022

ELEFThERIA PARALIAS

BELGISCH-GRIEKSE VERENIGING VZW

ΝΕΑ PARALIAS

Zeventiende jaargang - Nummer 68 - Oktober 2022

Lees in dit nummer ondermeer:

3	Voorwoord	De voorbeschouwingen van André, onze voorzitter
4	Agenda	We nodigen u uit voor ons Kafeneio en andere activiteiten
7	Terugblik	We kijken terug op de twee recentste activiteiten
8	Beroemde Grieken	Griekenland verloor in 1 week tijd, 3 van zijn beroemdheden
9	Bij de dood van Papas	Blijkbaar weten sommigen niet de juiste leeftijd van een beroemdheid
11	Reisverslag	De reiservaringen van Greet en gezelschap in Noord-Griekenland
17	Bestemmingen	Episkopi, Diaporos, Vytina, Rio-Antirrio, Kavala
20	Periptero	Vertrouwde constructies die meer en meer nostalgie worden
21	Dans en zang	Typisch Kretenzisch: pentozali en rizitika
22	Vrouwonvriendelijke liedteksten	Hoe de vrouwen in een muzikaal machowereldje soms negatief voorgesteld worden
23	Griekse humor	Een Griek en 2 toeristen bij de Heilige Petrus
24	Stoelen en politici	De uiteenlopende betekenis van 'stoel'
24	Taalweetjes	Het verband van de Griekse en Turkse taal
26	Wist je dat...	Allerlei wetenswaardigheden: musea, Griekse kerk in New York, 135.000 olijfbompjes, 100.000 vogels, grootste plein, slaven, bruinkool, Griekse fauna, Grieks paspoort, Karagiozis, LOLA, Mykonos jaren 1960, Dassault, 300.000 artefacten
28	Diaspora	De Grieken van het Oostenrijkse Wenen
29	Culinair	Mini watermeloenen, pistachenoten van Aegina, Griekse geitenmelk en kass, culinaire misdaden, Hawaiiaanse pizza
31	Mobiliteit	Meer aandacht voor de minder mobiele mens in Griekenland
31	Griekse humor	Hij begreep er niets van
32	Links	Een selectie van de websites die we in de voorbije maanden bezochten. Links naar YouTube video's in verband met... Griekenland

Frontcover: Chania, Kreta © Johan Van Iseghem - Backcover: Kreta © Greet De Mesel

Nea Paralias is het teamwerk van: Johan Van Iseghem, Lieve Wintein, Patrick Vandamme en André Delrue

In deze uitgave zijn er ook bijdragen van Jan Lejeune, Greet De Mesel en Carlos Thoon

Vertalingen: Johan Van Iseghem, Jan Lejeune en Carlos Thoon

De informatie in deze publicatie kan onjuistheden of tikfouten bevatten. De houder en / of auteurs van de teksten zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen. Eleftheria Paralias vzw kan in geen geval verantwoordelijk gesteld worden voor schade in de brede zin, voortvloeiend uit het gebruik van de informatie in deze publicatie en op de website. Deze publicatie bevat links naar sites die beheerd worden door derden; deze links worden uitsluitend als illustratie en voor uw gemak aangeboden. Eleftheria Paralias vzw, houder van deze publicatie, oefent geen enkele controle uit over de sites van derden en aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid met betrekking tot de inhoud ervan; Eleftheria Paralias vzw is evenmin verantwoordelijk voor de goede werking van de links. De opname van links naar deze sites houdt geen enkele goedkeuring in van de inhoud van deze websites en impliceert geen enkele samenwerking met de uitbaters van deze websites.

Teksten uit deze publicatie mogen enkel mits akkoord van Eleftheria Paralias vzw overgenomen worden en enkel voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden. Voor vragen of inlichtingen over deze algemene gebruiksvoorwaarden en bepalingen, dient de gebruiker contact op te nemen met Eleftheria Paralias vzw per mail aan redactie@eleftheriaparalias.com

Belgisch-Griekse Vereniging – ondernemingsnummer 0460.445.439

Zetel: A.J. Witteryckstraat 14, 8310 Assebroek

050 35 65 05

IBAN: BE67 0014 7876 4087 / BIC: GEBABEBB tnv Eleftheria Paralias vzw

www.eleftheriaparalias.com -

mail@eleftheriaparalias.com

Beste Griekenlandliefhebber,

Voor je ligt alweer een nummer van Nea Paralias boordevol informatie over onze vereniging en over ons geliefkoosde land.

Zaterdag 1 oktober stond onze uitstap naar Lille gepland. Heel de week gaven de weerberichten wisselvallig weer aan en zaterdag zou onvermijdelijk de slechtste dag worden met veel regen. De nacht van vrijdag op zaterdag regende het pijpenstelen, maar dat was uiteindelijk goed nieuws. Tijdens de busreis naar Lille scheen de zon en vielen de laatste regendruppels uit de lucht. Groot was onze vreugde om in Lille een blauwe hemel aan te treffen terwijl we naar het restaurant wandelden voor een koffie met croissant. Dat Lille een bruisende stad is, kan niemand ontkennen. Alle terrassen zaten vol en in het autoluwe centrum heerste een gezellige sfeer en daar zorgde ook het mooie weer voor. Lille is één van de mooiste en gezelligste steden van Frankrijk. Het is ooit anders geweest. In de jaren '90 was het centrum van de stad en Le Vieux Lille één bouwwerf. Wat de titel 'Culturele Hoofdstad van Europa 2004' allemaal kan doen met een stad. Lille is een stad waar je nog terugkomt om te genieten.

Volgend jaar staat een busuitstap gepland naar de Noord-Franse steden Douai en Cambrai. Noteer nu al zaterdag 22 april 2023 in je agenda om deze uitstap niet te missen. Philippe Despriet, die ons enkele jaren geleden rondleidde in Kortrijk, zal onze gids zijn.

Naar aanleiding van 'Lille 2004' heb ik een film gemaakt. Deze film zal te zien zijn op zaterdag 10 december 2022. Van onze uitstap naar Dordrecht hebben Hubert en ikzelf een filmpje gemaakt. Twee filmpjes met hetzelfde onderwerp maar totaal verschillend uitgewerkt. Deze filmvoorstellingen worden voorafgegaan door een voordracht

van Gaby over de rebetikamuziek. Moet ik nog zeggen dat het een interessante avond zal worden. Voor meer info zie de rubriek Agenda.

35 jaar Eleftheria Paralias vraagt om een fotowedstrijd. Een ideale gelegenheid om mooie foto's van Griekenland tentoon te stellen. De uitslag van de fotowedstrijd vindt plaats tijdens het kafeneio dat doorgaat op zondag 13 november. Zie de rubriek Agenda.

Na coronatijd deed het deugd om eindelijk terug samen te zijn op ons ledenfeest. En wat een feest... een feest dat we in jaren niet meer hebben meegemaakt. Het bestuur koos deze keer voor een zondagmiddag, zodat iedereen de kans kreeg om naar het feest te komen. Het was bijzonder gezellig en er was veel ambiance. Eindelijk mochten we opnieuw de zaal op zijn Grieks versieren. We genoten van een heerlijke barbecue waarop ook een stukje vis lag voor iedereen. Velen profiteerden van het heerlijke weer om buiten te aperitieven. Tijdens de maaltijd speelde I Ellines wat achtergrondmuziek. Nadien kon er naar hartenlust gedanst worden. Voor wie het wat te luid klonk, kon gezellig buiten bijpraten met vrienden. Kortom iedereen kwam aan zijn trekken. Moet ik nog zeggen dat velen al uitkijken naar het volgend ledenfeest dat op dezelfde locatie zal doorgaan op zondagmiddag 20 augustus 2023.

Bij deze wil ik alle bestuursleden en vrijwilligers bedanken die meehielpen om de zaal klaar te zetten en te versieren, om te zorgen voor de bediening aan de bar en voor de afwas en het opruimen van de zaal achteraf.

Veel leesplezier.

André Delrue
Voorzitter

Facebookgroep Pareia Paralias voor leden van Eleftheria Paralias vzw

Weet je dat je als lid kan deelnemen aan deze Facebookgroep? Het is de bedoeling dat de leden informatie uitwisselen over ons geliefkoosde land. Hier kan je vlot Griekse weetjes, nieuwsberichten, reisverslagen, boeken, muziek, foto's, grapjes, recepten... delen. Hoe interessant deze groep is hangt natuurlijk af van de inbreng van de groepsleden. Het is niet de bedoeling dat het de inhoud van Nea Paralias vervangt, maar we zien het als een aanvulling op het tijdschrift.

Voor vragen over de Facebookgroep, zend een e-mail aan fb@eleftheriaparalias.com

Belangrijke opmerking:

Om onze activiteiten vlot te kunnen voorbereiden vragen wij u rekening te willen houden met de uiterste inschrijvingsdatum (in het rood vermeld). Na deze datum neemt het bestuur geen inschrijvingen meer aan. Gestorte bedragen worden niet terug betaald omdat wij dan reeds kosten hebben gemaakt of praktische schikkingen (zoals bijvoorbeeld reservaties) getroffen hebben. Uw inschrijving is pas definitief nadat u per e-mail een bevestiging van inschrijving ontvangen hebt en nadat wij uw betaling van het deelnamebedrag ontvangen hebben. We raden aan om, bij telefonische inschrijving, geen berichten in te spreken op de voicemail omdat deze berichten soms verloren gaan.

Iedere activiteit wordt eveneens via e-mail aangekondigd op de laatste dag van de maand voorafgaand aan de activiteit.

Wij nodigen u vriendelijk uit naar de volgende activiteiten

Kafeneio

**zondag 13 november 2022 om 14.30 uur
deuren open vanaf 14.15 uur**

Christelijke Mutualiteit, Koningin Astridlaan 2, Sint-Michiels

Wij openen terug ons kafeneio. Iedereen is welkom op de koffie met Grieks gebak.

We maken de winnaars bekend van onze fotowedstrijd.

Het wordt een gezellig samenzijn.

Ideaal om vakantieherinneringen op te halen en wat bij te praten.

Breng gerust wat foto's mee. Na de koffie is de bar open.

**Deelnameprijs per persoon: 3 euro voor leden
koffie en Grieks gebak inbegrepen**

Inschrijven: telefonisch 050 35 65 05 (André en Nicole)
of via e-mail bestuur@eleftheriaparalias.com

Bedrag vooraf storten op rekeningnummer BE67 0014 7876 4087
op naam van Eleftheria Paralias vzw
met vermelding kafeneio / naam / aantal personen

Uiterste inschrijvingsdatum: 3 november 2022

De echte Griekse keuken met alle specialiteiten

Ma / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Di	gesloten	
Wo / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Do / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Vr / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Za	18u00 - 24u00	
Zo en feestdagen	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00

Brugsesteenweg 14 - 8800 Roeselare
Tel. & Fax: 051 22 01 67 - GSM 0484 13 49 62
www.resto-el-greco.be

El Greco Roeselare / www.tripadvisor.nl

Grote keuze meeneemgerechten

Parking beschikbaar: "Hugo-Verriestraat 100"

Voordracht en Filmvoorstelling

**Voordracht rebetikamuziek door Gaby Simoens
Filmvoorstelling van de uitstappen naar Dordrecht en Lille**

**zaterdag 10 december 2022 om 20.00 uur
deuren open vanaf 19.30 uur**

Christelijke Mutualiteit, Koningin Astridlaan 2, Sint-Michiels

Als Griekenlandliefhebber zal rebetikamuziek bekend in de oren klinken. Enkele jaren geleden bracht Gaby Simoens deze muziek al eens onder het daglicht met zijn voordracht 'Een Lied, een Verhaal'. Dit keer zal hij deze Griekse muziek vanuit een andere hoek benaderen.

Na de pauze blikken we terug naar de uitstappen die we dit jaar gemaakt hebben.

- filmvoorstelling daguitstap Dordrecht (André Delrue)
- filmvoorstelling daguitstap Dordrecht (Hubert Dewulf)
- filmvoorstelling Lille 2004 (André Delrue). Deze film werd gerealiseerd naar aanleiding van Lille Culturele Hoofdstad van Europa 2004

Deelnemeprijs per persoon: 3 euro voor leden (in plaats van 4 euro)

Vooraf inschrijven is niet nodig

Nieuwjaarsreceptie

**zaterdag 21 januari 2023 om 19.30 uur
deuren open vanaf 19.15 uur**

Christelijke Mutualiteit, Koningin Astridlaan 2, Sint-Michiels

Informatie volgt later

En verder...

Dit zijn activiteiten voor 2023 die je niet mag missen en die je nu al kunt inplannen:

- nieuwjaarsreceptie - zaterdag 21 januari 2023
- daguitstap naar Douai en Cambrai (Noord-Frankrijk) - zaterdag 22 april 2023 (met gids Philippe Despriet)
- ledenfeest - zondagmiddag 20 augustus 2023

Voor ons volgend nummer van het ledenblad Nea Paralias is jullie steun en inbreng steeds welkom. DUS:

- wie kruipt in de pen om een leuk en of interessant artikel in verband met Griekenland te schrijven?
- wie kent anekdotes over Griekenland in al zijn facetten?
- wie ging / gaat er op vakantie in Griekenland, waar en waarom; hoe waren je ervaringen?
- wie heeft er nuttige tips voor vakantie in Griekenland?
- ...

Mail uw tekst naar johan@eleftheriaparalias.com uiterlijk op 25 december 2022.

Activiteiten door derden

Onderstaande activiteiten worden niet georganiseerd door Eleftheria Paralias vzw.
Voor inschrijving en info contacteer het vermelde e-mailadres of telefoonnummer.

De El Greco Vrienden uit Roeselare organiseren activiteiten telkens in restaurant El Greco, Brugsesteenweg 14, Roeselare.

- zondag **29 januari** 2023: nieuwjaarsbijeenkomst.
- donderdag **5 oktober** 2023: fotoreportage
- Live-music met Ypsilon: vrijdagen **13 januari, 31 maart, 2 juni** en **6 oktober**

Voor info en inschrijvingen contacteer Marleen Nollet via e-mail marleen.nollet@telenet.be

Griekse volksdansen

Karine Kint organiseert Griekse danslessen in het sportcentrum Den Strooien Hane, Albert van Caloenstraat 2 in Loppem. Voor info en kalender contacteer Karine Kint op gsm 0476 99 37 02 of via e-mail karine.kint@telenet.be

Concerten

Uitgebreide berichtgeving over Griekse concerten en evenementen in België en Nederland vind je op de website www.skopos.be. De website bevat ook heel veel informatie over Griekse artiesten, componisten, muzikanten, platenfirma's, muziekinstrumenten alsook geschiedkundige informatie. Op de pagina www.skopos.be/GrMuziek/Nieuws/Mail_Service/index.html kan je inschrijven voor de gratis nieuwsbrief.

TIP: Als je interesse hebt voor een bepaald concert, neem dan best eerst contact op met het bestuur van Eleftheria Paralias om na te gaan als dit concert door ons tegen een verminderde prijs wordt aangeboden.

Griekse taallessen - Grieks voor op reis

CURSUS Grieks voor op reis in Brugge

Een reeks van 10 lessen basiskennis Grieks, op maandagen, eerste les op 7 november 2022, vervolgens op 28 november, 5 en 12 december 2022, in het Hof van Watervliet, Oude Burg 27, Brugge, van 19.00 u. tot 21.30 u. De lesdata voor 2023 worden later vastgelegd. Minimum aantal deelnemers is 6.

KAFENEIO reeks 2022-2023 in Brugge

Voor ieder die een goede en actieve kennis bezit van de Griekse taal, op dinsdagen, eerste bijeenkomst op 8 november 2022, vervolgens op 29 november en 20 december 2022, in een lokaal boven café De Chalet, Gistelse steenweg 530, Sint-Andries/Brugge, van 19.00 u. tot 21.30 u. De data voor 2023 worden later vastgelegd. Minimum aantal deelnemers is 6.

KAFENEIO starters reeks 2022-2023 in Kortrijk

Voor ieder die al een basiskennis bezit van de Griekse taal, op dinsdagen, eerste bijeenkomst op 6 december 2022, vervolgens op 13 december 2022, in een lokaal in het centrum van Kortrijk, van 19.00 u. tot 21.30 u. De data voor 2023 worden later vastgelegd. Minimum aantal deelnemers is 5.

KAFENEIO starters reeks 2022-2023 in Brugge

Voor ieder die al een basiskennis bezit van de Griekse taal. Let wel, deze reeks is gepland en kan pas doorgaan indien er 6 deelnemers zijn, op dinsdagen (data nog te plannen), van 19.00 u. tot 21.30 u. Meer info volgt afhankelijk van de interesse hiervoor.

Indien interesse voor deze lessen, of de wens voor meer info: neem vlug contact op met Gaby Simoens via e-mail grieks@eleftheriaparalias.com

Terugblik

Ledenfeest - 21 augustus 2022

Na een tweetal jaren geen ledenfeest vanwege corona kon er op 21 augustus eindelijk weer eens samengekomen worden. Het was trouwens een jubileumjaar, en dat moest op de gepaste manier gevierd worden. Dit keer werd het feest 's middags georganiseerd, om iedereen de mogelijkheid te geven ernaartoe te komen. 63 mensen kwamen naar het Sparrenhof om er samen te genieten van een lekkere barbecue, voor de gelegenheid wat luxueuzer. De chateaubriand, zalm en scampi

werden dan ook zeer gemaakt. En natuurlijk mocht ook de muziek niet ontbreken. I Ellines zorgden al snel voor heel wat ambiance, en nog voor het eten klaar was, stonden al enkele leden op de dansvloer. Gezien het prachtige weer genoten anderen buiten van de aperitief. Na de maaltijd werd er nog heel wat bijgepraat, bij een lekker glaasje. Agathi had nog voor gebak gezorgd en dat ging er ook lekker in. Een zeer geslaagd feest op een mooie locatie.

Daguitstap naar Rijsel (Lille) - 1 oktober 2022

Op 1 oktober trokken 26 deelnemers met de auto naar Rijsel. Dit was de tweede uitstap dit jaar, na Dordrecht. Na nog geen uur rijden waren we reeds ter plaatse op de Place Rihour en konden we starten met koffie en een croissant in restaurant La Chicorée. André en Nicole hadden deze dag voorbereid, en dus werd er gestart met een wandeling doorheen het oude stadsdeel van Rijsel (of Lille zoals Rijsel in het Frans heet). André gaf eerst een woordje uitleg over de naam en de geschiedenis en daarna gidste hij ons langs de vele gebouwen, waar telkens ook ietwat uitleg bij hoorde. Op de Place du Général de Gaulle zagen we de prachtige sculpturen aan de opera. Ook het Théâtre du Nord is er gelegen. Verderop stonden we even stil bij **Pâtisserie Méert** met zijn schitterende gevel. Dit stadsdeel heeft nog heel wat art-nouveauhuizen en om iedere hoek zag je weer iets moois of indrukwekkends. Het prachtige gebouw van de voormalige viswinkel **L'Huîtrière** heeft nog zijn schitterende gevelversiering en zijn

schelpachtig balkon, maar herbergt nu een dure handtassenzaak. Via een huis in Engelse stijl ging het naar de Place des Belges. We vervolgden onze wandeling tot aan de kathedraal Notre-Dame-de-la-Treille, die over vele jaren gebouwd is, en dan ook heel wat verschillende bouwstijlen bevat. Binnenin is het een prachtig bouwwerk met veel glas-in-loodramen. We gingen door het Oude Beursgebouw om aan het restaurant te komen voor het middagmaal. We genoten van een picon en daarna een driegangenmenu.

Weer opgefrist gingen we opnieuw op stap in het 19de-eeuwse Rijsel, met het Théâtre Sébastopol in art-nouveaustijl. Wat verderop zagen we een Grieks fronton met de godin Athena, en daarna de schitterende Porte de Paris.

Na de rondleiding was er nog wat tijd over. In het mooie weer genoten we na deze leerrijke dag nog van een drankje op een zonnig terras.

Bedankt aan André en Nicole voor deze mooie dag.

Gezocht

Sinds juli 2015 (Nea Paralias nummer 39) prijken op de covers van onze ledenbladen mooie foto's met als onderwerp uiteraard Griekenland. Deze foto's werden gemaakt door leden van Eleftheria Paralias. Heb je ook mooie foto's van ons geliefde Griekenland die je aan Eleftheria Paralias ter beschikking wil stellen voor publicatie als frontcover (voorpagina) of backcover (achterpagina) van Nea Paralias, aarzel dan niet om ze ons te bezorgen.

Dit is natuurlijk geen fotowedstrijd maar de foto moet toch aan zekere voorwaarden voldoen.

Welke foto's komen in aanmerking:

- geen persoonlijke familie- of vriendenkiekjes
- typisch Griekse onderwerpen
- zowel horizontale foto's (landschapschapsstand) als verticale foto's (portretstand)
- ook analoge foto's van vroeger (gedigitaliseerd).

Bezorg ons bij voorkeur de originele, onbewerkte bestanden.

Vermeld waar de foto werd genomen.

Je kan ons jouw foto('s) bezorgen bijvoorbeeld via <https://wetransfer.com> of met een Dropbox-link.

En doe een melding aan johan@eleftheriaparalias.com.

Griekenland verloor in september drie beroemdheden in minder dan één week tijd.

Kostas Kazakos, Κώστας Καζάκος, een prominente acteur, (televisie)regisseur en politicus, overleed op dinsdag 13 september 2022 in Athene. Hij was 87 jaar oud. Zie de video 'Artistieke wereld herinnert zich de grote acteur' op <https://youtu.be/i2iBw-s2i4I>

Martha Karagianni overleed op zondag 18 september 2022 op 83-jarige leeftijd. Martha Karagianni, Μάρθα Καραγιάννη, was een actrice die haar carrière associeerde met de bloei van de Griekse cinema in de jaren 1960. Ze was trouwens een van de populairste actrices van de jaren 1960 en speelde in vele films. Ze werd geboren in Athene, uit Pontische ouders, maar groeide op in Keratsini, Κερατσίνι in de Atheense agglomeratie. Ze studeerde ballet en maakte haar eerste schermoptreden in 'Madame X' in 1956 (zie <https://watch.plex.tv/movie/madame-x-1956>). Ze was getrouwd met voetballer Dimitrios Stefanakos, Δημήτριος Στεφανάκος, en had jarenlang een relatie met voetballer Vasilis Konstantinou, Βασίλης Κωνσταντίνου. Zie de video 'Vaarwel Martha Karagianni' op <https://youtu.be/9cMnBjVkd2w>

En, wie we het best kennen, **Irene Papas**, voor sommigen de 'moderne Kariatide' en een van de belangrijkste Griekse acteurs van haar generatie, overleed op woensdag 14 september 2022 op 93-jarige leeftijd. De Griekse actrice en zangeres werd op 3 september 1929 (1) geboren in Chiliomodi nabij Korinthe en realiseerde een carrière van meer dan 50 jaar. Ze kreeg internationale erkenning door populaire bekroonde films als 'The Guns of Navarone', 'Zorba the Greek', 'Z' en verder ook de verfilmde klassiek Griekse tragedies 'Antigone', 'Elektra' (2), 'Troades' en 'Iphigeneia'. In 2018 werd bekend dat Papas sinds 2013 aan de ziekte van Alzheimer leed; sindsdien leefde ze buiten de publieke belangstelling.

Voor velen is Irene Papas een eenvoudige, Dorische figuur, een symbool van Griekse schoonheid, een beroemde vertegenwoordiger van de mediterrane cultuur in het buitenland, een charismatische en dynamische vrouw internationaal bekend om haar acteervaardigheden en geest. In haar carrière werd ze geconfronteerd met belangrijke vrouwelijke rollen in theater en cinema, die de kracht van oude tragedie volledig belichaamden.

Papas, geboren als Eiríni Lelékou, Ειρήνη Λελέκου, als dochter van een lerares en een vader die les gaf in klassiek drama. Haar vader, Stavros Lelekos, was hoogleraar klassiek drama en was hoofd van de school van Sofikos van

Korinthe; hij leerde haar de oude Griekse klassiekers lezen. Ze was van jongs af aan gefascineerd door acteren en acteerde deed ze terwijl andere kinderen speelden. Wellicht hadden de vele sprookjes en verhalen die haar moeder vertelde veel invloed op haar opleiding. Ook haar tante had invloed op haar. Eén van haar drie zussen is de schrijfster en dichteres Despina Lelekou-Tatakí, Δέσποινα Λελέκου-Τατάκη (1926-2009); lees <https://biblionet.gr/προσωπο/?personid=460>. Haar overgrootvader Stavros Lelekos, Σταύρος Λελέκος, schreef 1881 de eerste syntaxis (3) van de Griekse taal (Συντακτικό και Λογική της Ελληνικής Γλώσσας), evenals andere boeken over voortgezet onderwijs.

Haar leven veranderde toen haar familie naar Athene verhuisde toen ze zeven jaar oud was. Aanvankelijk maakten haar ouders bezwaar toen ze in haar tienerjaren vertelde dat ze actrice wilde worden. Ze verdiepte zich in acteren en speelde meerdere toneelstukken in Griekenland. De meeste toneelstukken waarin ze acteerde konden als klassiekers worden beschouwd. Shakespeare en oude Griekse tragedies markeerden enkele van haar eerste uitstapjes naar de professionele wereld van het acteren. Irene werd al snel een grote naam bij de Hollywood-producenten. Ze trok de aandacht van belangrijke Amerikaanse filmmakers en zaaide het zaadje voor haar toekomst als een van de meest invloedrijke Griekse actrices aller tijden. Papas was het meest bekend om haar show-stopping optredens in Griekse tragedie-gebaseerde films zoals 'Antigone', 'Electra' en 'Iphigenia'. Nadat ze zichzelf had gevestigd als een extreem getalenteerde actrice met een enorm emotioneel bereik, speelde ze in een lange lijst van Hollywood-films die haar internationaal een begrip maakten.

Ze begon grotere rollen op zich te nemen in uiterst succesvolle films zoals 'The Guns of Navarone' in 1961 en 'Zorba the Greek' in 1964. Helaas werd ze, ondanks het commerciële succes van films waar Papas bij betrokken was, onderbetaald en was ze vaak werkloos. Voor 'Zorba the Greek' kreeg ze slechts 10.000 dollar betaald en ze kon, achttien maanden na haar verschijning in de film, geen rol vinden.

Haar persoonlijke leven is vaak net zo goed een gespreksonderwerp als haar carrièretraject bestaande uit meer dan 70 films met opnames over de hele wereld. Toen ze nog maar 18 was, trouwde ze voor het eerst met filmregisseur Alkis Papas. Helaas hield het huwelijk geen stand en scheidden ze vier jaar later in 1951 (4).

Misschien wel het meest fascinerende hoofdstuk van Papas' romantische leven kwam drie jaar later in 1954. Dit is het jaar dat de jonge actrice begon

te daten met de man die ze later de liefde van haar leven zou noemen en haar metgezel zou worden: Marlon Brando. "Ik heb sindsdien nooit meer van een man gehouden als van Marlon. Hij was de grote passie van mijn leven, absoluut de man waar ik het meest om gaf en ook degene die ik het meest waardeerde, twee dingen die over het algemeen moeilijk te verzoenen zijn", zei Papas over de legendarische acteur van 'The Godfather'. Pas in 2004, na de dood van Marlon Brando, onthulde ze dat er een lange en geheime liefde tussen hen was. Ze ontmoetten elkaar voor het laatst in 1999 in Athene.

Mensen zijn zich minder bewust van een ander fascinerend aspect van Papas' leven, namelijk haar politieke opvattingen. Papas was een levenslange liberaal en net zoals Melina Merkouri zette ze zich af tegen de dictatuur van de kolonels in 1967. Toen de Griekse militaire junta voor het eerst aan de macht kwam, riep ze op tot een culturele boycot tegen het Vierde Rijk, het Τέταρτο Πάριχ en leefde ze die jaren (1967-1974) in ballingschap.

Ze woonde in Italië en New York tijdens de dictatuur totdat ze na 7 jaar in 1974 naar Griekenland kon terugkeren. Papas bleef jaren-

lang acteren in Rome en internationaal, met haar laatste verschijning in de Portugese film 'A talking picture' uit 2003 (5).

Behalve als actrice was ze naar het voorbeeld van Melina Merkouri ook actief als zangeres, zij het relatief beperkt. Ze werkte daarvoor vooral samen met de onlangs overleden Vangelis (Βαγγέλης Παπαθανασίου), eerst op de plaat '666' van Aphrodite's Child (met ook nog Demis Roussos), en later met 'Οδές' en 'Ραψωδιές' ('Odes' en 'Rapsodies').

Luister in elk geval naar 'Menousis' (Ο Μενούσης) uit het album Odes <https://youtu.be/u3hiS-m8bol> en 'Ο glyky mou ear' (Ω! Γλυκύ Μου Έαρ) uit het album Rapsodies <https://youtu.be/583tSuRCvKU>. Op 'Οι ελεύθεροι πολιορκημένοι' van Yannis Markopoulos declameert ze teksten van Dionysios Solomos terwijl het koor zingt. Luister bijvoorbeeld naar 'Το charama' <https://youtu.be/T7aWkWy06po>. Er zijn ook twee platen waarop ze een selectie van liederen van Theodorakis zingt.

Johan Van Iseghem
Jan Lejeune

Een filmografie, overzicht van alle films waarin Irene Papas acteerde, kan je vinden op <https://www.imdb.com/name/nm0660327/>

Papas' discografie is te vinden op <https://www.discogs.com/es/artist/105460-Irene-Papas>

De nationale omroep ERT haalde een interview uit 1980 uit het archief, nu met de titel 'Vaarwel Irene Papa', te zien op <https://youtu.be/Km2JbPm0vWc>

(1) Soms wordt 1926 als geboortejaar vermeld. Ongetwijfeld heeft iemand ooit een schrijffout gemaakt en hebben anderen dat overgenomen. Wellicht bracht het geboortejaar van haar zuster Despina, 1926, iemand in verwarring? We mogen aannemen dat Papas' geboortejaar 1929 is, dat heeft ze zelf verklaard in 2004 tijdens een interview met de ERT en volgens het Grieks Ministerie van Cultuur en Sport (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού) is het ook 1929.

Lees ook het volgende artikel: 'Bij de dood van Irene Papas'

(2) De volledige film 'Elektra' uit 1962 is te zien op <https://youtu.be/PENXvWHkUy8>

(3) Syntaxis (van het Oudgriekse συν-, syn-, (samen), en τάξις, táxis, (regeling), ook vaak zinsleer genoemd, is een deelgebied binnen de theoretische taalkunde dat in ruime zin de studie omvat van alles wat met de opbouw en structuur van zinsdelen en zinnen te maken heeft, ofwel van de zinsbouw. Het begrip syntaxis wordt ook wel gelijkgesteld aan zinsbouw. (bron: Wikipedia)

(4) In 1957 huwde Irene Papas een tweede keer, met José Kohn, maar het kerkelijk huwelijk werd binnen de kortste keren nietig verklaard.

(5) Volledige film 'Talking Picture' uit 2003 is te zien op <https://youtu.be/FICdsF-8fl4>

Bij de dood van Irene Papas

Op 14 september 2022 overleed Irene Papas. In heel wat nieuwsberichten (Griekse en andere) wordt vermeld dat ze 96 jaar oud was (geboren 3 september 1926), terwijl het in andere 93 jaar is (3 september 1929). Verder valt op dat haar naam zowel Παπά als Παππά geschreven wordt. De volgende tekstjes illustreren dit:

— Πέθανε η Ειρήνη Παππά - (1)
Απεβίωσε, σε ηλικία **96** ετών, η τελευταία των μεγάλων ηθοποιών, η σπουδαία Ελληνίδα ηθοποιός **Ειρήνη Παπά**. Ήταν από τους λίγους Έλληνες ηθοποιούς ...

— Πέθανε η σπουδαία ηθοποιός Ειρήνη Παππά - (2)
Σε ηλικία **96** ετών έφυγε από τη ζωή η σπουδαία ηθοποιός **Ειρήνη Παππά**. Ήταν από τις ελάχιστες Ελληνίδες ηθοποιούς που διέπρεψαν στο εξωτερικό.

— Πέθανε η εμβληματική ηθοποιός Ειρήνη Παπά (3)
Πέθανε το πρωί της Τετάρτης σε ηλικία **93** ετών η **Ειρήνη Παπά**. Στη σταδιοδρομία της αναμετρήθηκε με σημαντικούς γυναικείους ρόλους του θεάτρου ...

— **De Standaard 15 september 2022**

De actrice en zangeres **Irene Papas** was bekend van 'The guns of Navarone', 'Zorba de Griek' en

klassiek theater. Ze overleed woensdag in haar geboortedorp Chiliomodi; ze was **96**.

— De Cyriotische editie van de krant Kathimerini schrijft op zijn beurt dat Irene Papas geboren is in **1929** en gestorven op **96**-jarige leeftijd: ... σε ηλικία 96 ετών, ... , Γεννήθηκε στις 3 Σεπτεμβρίου 1929 ... (4) Geraak er maar wijs uit...

Het is toch vreemd dat het geboortjaar van een bekend persoon niet met zekerheid bekend is. Er wordt nochtans nergens vermeld dat de geboorteregisters van haar geboorteplaats verloren gegaan zijn of zo.

Παπάς (Papás) is de naam van haar eerste echtgenoot Alkis Papas (1922-2018), met wie ze maar heel kort getrouwd was (1947-1951). Ze gingen daarna vriendschappelijk uit elkaar, maar

zij bleef de naam gebruiken. De reden is dat Παπά(ς), (Papá(s)), als artiestennaam beter klonk dan haar echte familienaam Λελέκου (Lelekou).

In Griekse bronnen wordt haar naam zowel met één als met twee pi's (π) geschreven, soms zelfs de twee schrijfwijzen in dezelfde tekst, bijvoorbeeld in het berichtje hierboven van Skai.gr, maar ook in de Griekse wikipedia-pagina over haar. Hetzelfde geldt voor de schrijfwijze van de naam van de genoemde echtgenoot Άλκης Παπάς (Alkis Papás): je vindt zowel enkele als dubbele pi, maar op de kaft van de boeken die op zijn naam staan, is het altijd met één enkele π.

In niet-Griekse bronnen is het altijd Irene Papas (met één p en met een s op het einde).

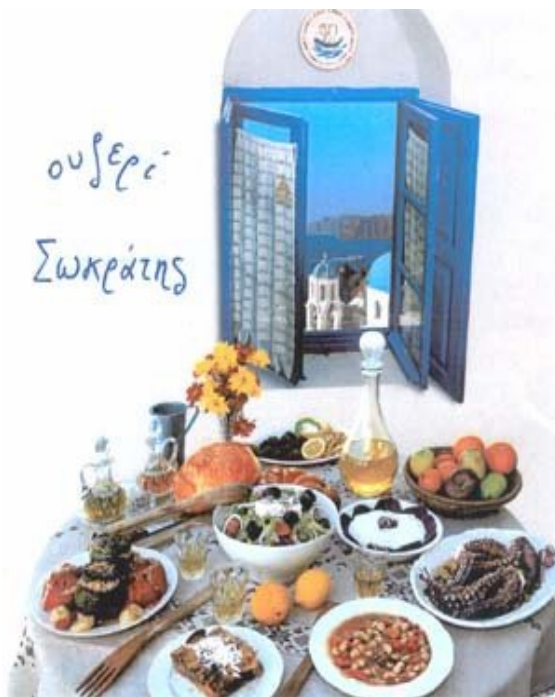
Jan Lejeune

(1) <https://www.skai.gr/news/culture/pethane-i-eirini-pappa>

(2) <http://m.naftemporiki.gr/story/1903850>

(3) <https://www.news247.gr/politismos/pethane-i-eirini-pappa.9757929.html>

(4) <https://www.kathimerini.com.cy/gr/politismos/theatro-xoros/pethane-i-spydaia-ithopoios-eirini-pappa>

Vlamingen en Grieken hebben zeker één ding gemeen: ze houden van een gezellige babbel, met daarbij een lekkere hap en een goed glas. En zeg nu zelf, wie kan daar niet van genieten?

De Grieken maken van hun maaltijd een sociale aangelegenheid en het is er de gewoonte om met familie of vrienden de plaatselijke "ouzerie" binnen te stappen en een lekkere ouzo of een glas koele wijn te bestellen, waar automatisch wat meze bijhoort.

Meze kun je het best omschrijven als allerlei hapjes, en het assortiment is oneindig. Deze manier van tafelen is heel gezellig omdat het veelzijdig is, sympathiek en origineel. U kent toch zeker de typisch Griekse taverne-tafeltjes, overvol met kleine bordjes vol lekkers?

> Regelmatig zijn er live-music-avonden <

===== Tafelen in een echt Grieks decor waarbij je je zo op een Grieks eiland waant =====

Eethuisje Socrates - bvba Wijnendale
Oostendestraat 36
8820 Torhout
telefoon 050.22.10.30 / fax 050.22.14.40
<http://www.restosocrates.be/index.asp>

Openingsuren: open vanaf 18.30 uur
op zondag ook open 's middags van 12.00 tot 14.00 uur
gesloten op woensdag en donderdag
reservaties graag telefonisch
e-mail: socrates@proximedia.be

Onze private Facebookgroep werd gecreëerd voor leden van Eleftheria Paralias vzw. We moedigen onze leden aan om allerlei Griekse weetjes, nieuwsberichten, receptjes, reisverhalen, enzovoort te delen in een aangenaam en sociaal kader.

Reisverslag: Thessaloniki, Meteora, Pilon

Onze leden Greet & Chris, zoon Milan en vergezeld door Dré, vlogen weer naar hun geliefkoosd land voor een elfdaagse vakantie. Van 4 september tot 14 september 2022 reisden ze naar het noorden van Griekenland. Lees hier hun belevenissen.

Dag 1 - zondag 4 september 2022

Beste lezers, volgers, fans, ...

Vandaag vliegen we weer naar ons geliefkoosd land voor een elfdaagse vakantie. Wat staat er deze keer op het programma? Deze keer hoppen we niet van eiland naar eiland. Ik zal de eenvoud en de puurheid van de kleine eilandjes misschien wel missen. We zullen eerst Thessaloniki verkennen. Nadien volgt een 'goddelijk' programma. We zullen de Meteora kloosters bezoeken die gerust als een tussenstadium tussen het aardse en het hemelse kunnen omschreven worden. Vervolgens gaan we enkele dagen vertoeven in 'het buitenverblijf van de goden', zoals de Pilon genoemd wordt. Als kers op de taart willen we ook nog iets van de berg Olympos meepikken. Hier zou de woonplaats van de goden moeten zijn... Eigenlijk is ook de stad Thessaloniki doorspekt met Orthodoxe kerken, groot en klein, de ene al bezienswaardiger dan de andere. Kortom, we kunnen gerust zeggen dat er een goddelijk sausje over onze reis gegoten wordt. Ik hoop alvast dat er zich een goddelijk gevoel van ons meester zal maken. Let's see!

Wanneer we in de luchthaven zitten te wachten, maak ik de bedenking dat ik zo blij zal zijn om het vliegtuig uit te stappen en Griekenland weer om me heen te voelen. Zelfs met mijn ogen toe: die geur, het typische briesje, de zon op mijn huid brengen me direct in de juiste stemming. Dré begrijpt me compleet en besluit: 'Je stapt het vliegtuig uit en het voelt als thuiskomen.' En vandaag wordt dat weer niet anders.

Ons laat middagmaal nemen we in Thermi. Een aantrekkelijk terras van een grote zaak langs een verkeersvrije straat heeft voor ons nog een tafeltje vrij. We moeten lang wachten om bediend te worden want het is hier heel druk. Geen toeristen, we zitten heerlijk tussen kwebbelende Grieken.

Onze flat in Thessaloniki bevindt zich in het oude deel van de stad, de bovenstad. Het is mooi gerenoveerd, praktisch ingericht en kraaknet. De eigenares is heel vriendelijk. We zetten er onze valiezen aan de kant want we willen nog een wandeling maken door de bovenstad.

In de stad zijn de indrukwekkende overblijfsels van de Byzantijnse stadsmuren de moeite waard. Ik las dat de bovenstad enorm hectisch is om door te rijden met de auto. Er staan inderdaad enorm veel auto's geparkeerd maar toch opvallend weinig verkeer. Blijkbaar laten de Grieken in deze tijden van torenhoge brandstofprijzen hun auto ook wat meer aan de kant.

Onze wandeling start aan de torens van het Heptapyrgion kasteel en de Trigonion toren. Deze bieden een fantastisch uitzicht over de stad. Als we ons bezoekje aan de majestueuze Agios Pavlos kerk willen afronden, wordt mijn mannelijk gezelschap vriendelijk buiten geborsteld. Een bermuda net boven de knie kan echt niet. Mijn kleedje met spaghettibandjes daarentegen mag dan wel weer!

Via de Pasha's tuinen vervolgen we onze weg naar het bevallige Nicholaskerkje. Hier is deze namiddag een kindje gedoopt. Het feest werd gegeven vlak voor de kerk en loopt nu ten einde. Vanaf de kerkdeur zien we oude fresco's binnen maar het is pikdonker. De pappas merkt ons op, en komt de verlichting aansteken. Hij nodigt ons uit om binnen een kijkje te nemen. Milan wijst op zijn bermuda en zegt dat hij dus niet binnen kan. Maar onze kledij is best oké voor de pappas en dus wagen we ons dus toch binnen. Wanneer ik de pappas zeg dat ik de fresco's mooi vind, knoopt hij een gesprek aan. Hij wil weten van waar ik afkomstig ben en welk beroep ik uitoefen. Dan moet ik mijn reisgezelschap voorstellen en wil hij weten als Milan nog studeert... Die Grieken zouden ons bestoken met een spervuur van vragen. Zo zijn ze en dat vind ik helemaal niet erg. Het is trouwens een goede oefening voor mijn Grieks. Het Latomos klooster blijkt jammer genoeg gesloten, wat niet verwonderlijk is op dit reeds gevorderd uur.

De zon is onder maar het is nog 28 graden als we ons begeven naar een restaurant aanbevolen door de eigenares van onze flat. Het eten is lekker. Milan is verzot op de champignonsalade, één van de specialiteiten van het huis.

In het terugkeren naar onze flat krijgen we allemaal een alert op onze gsm. We worden verwittigd voor enorm slecht weer dat op komst is. Het is nu na 23 uur. Het waait en de regen is ook al gearriveerd. Vanuit de verte hoor ik een onweer aanrollen...

Foto's van de eerste dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3erfg9C>

Dag 2 - maandag 5 september 2022

Jullie herinneren zich wel dat ik schreef dat we een weerswaarschuwing hadden gekregen via sms.

Iets na middernacht was ik gaan slapen en al snel was ik in dromenland want ik was behoorlijk moe. Maar rond twee uur 's nachts worden we alweer wakker. We horen getik en weten niet wat het is. Dus steken we het licht maar aan. En wat blijkt:

het getik is de regen die onze kamer binnen druppelt. Ook langs de muur loopt het naar beneden. We trekken het bed weg van de muur en leggen er een dikke douchemat om het water zoveel mogelijk op te slorpen. (Waar een douchemat van minstens drie centimeter al niet goed voor is...). Wanneer ik naar de keuken ga, zie ik dat het water aan onze patio ook niet snel genoeg weg kan. Het staat centimeters hoog en dreigt de keuken binnen te komen. Dré hoort ons rondlopen en komt zijn kamer uit met de vraag "Hebben jullie ook water in de kamer?" Tja, daar was het dus ook van dat. Bij hem komt het uit een barstje in het plafond en hij kan veel opvangen in een klein teiltje.

Dus wordt het een nacht in stukjes: af en toe toch maar eens opstaan om de situatie te bekijken.

's Morgens sturen we een berichtje naar de eigenaars. De regen is ondertussen al enkele uren achter de rug. Op de kamer valt de schade mee. We hebben enkel een loodzwarte douchemat. De muur staat alweer droog. Ook van de patio is het water weggetrokken. De eigenaars willen zo snel mogelijk komen. Ze excuseren zich uitvoerig. Ze waren ervan overtuigd dat het dak in orde was gebracht. Maar ze vertellen ons dat het wel heel lelijk heeft gedaan vannacht: in de benedenstad waren de straten veranderd in rivieren. De brandweer heeft meer dan 540 oproepen gekregen voor ondergelopen winkels en huizen. Enkele auto's werden weggeveegd, bomen moesten gekapt worden.

Ietsjes later dan voorzien, vertrekken we te voet richting de benedenstad. Onze eerste halte is de Agios Demetrios kerk. Hier komen veel Grieken naar toe, vooral om de stoffelijke resten van de patroonheilige te groeten. De Heilige Demetrios zou op deze plaats de marteldood zijn gestorven. Alhoewel de kerk langs buiten niet echt 'mooi' te noemen is, naar onze smaak toch, is het binnenin daarentegen één en al pracht en praal.

Daarna gaan we via het Romeins forum naar de lokale overdekte markt. Heel tof om hier eens rond te lopen. Heel veel kraampjes met verse vis, maar ook fruit en groenten, vlees, olijven en olijfolie, honing, kruiden, ... We blijven hier tot 's middags en verkiesen om dan te eten in een traditionele taverne in de buurt van de markt. Dat was nog zo eens een échte, waar je in de keuken je gerechten kunt uitkiezen. Zo'n adresjes worden toch steeds schaarser.

De namiddag vullen we met de klassieke 'must sees' zoals de Rotunda, de boog van Galerius, de Witte Toren, de bekende Umbrellas. Misschien allemaal wel interessant maar ik persoonlijk vind de bovenstad zoveel bekoorlijker, zoveel charmanter.

We hadden het plan om tot na het avondeten hier te blijven, maar aangezien het redelijk bewolkt is, betwijfel ik als er wel iets van een zonsondergang te zien zal zijn en hierdoor wordt onze goesting om hier nog uren rond te hangen de kop ingedrukt.

We keren terug naar onze flat. Zo hebben we tijd om ons rustig te douchen, wat op adem te komen

en nog een aperitiefje te drinken op de patio alvorens te gaan eten.

Foto's van deze dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3T0XtoL>

Dag 3 - dinsdag 6 september 2022

Vandaag een echte reisdag. Maar toch niet alleen maar dat...

Vandaag verhuizen we van Thessaloniki naar Kalampaka aan de voet van de Meteora. Op deze route willen we ook Vergina bezoeken.

Het westelijk gedeelte van Macedonië is een landbouwregio waarbij gecultiveerde velden en bergmassieven elkaar afwisselen. Een eind voor Vergina verlaten we vroegtijdig de grote baan en op basis van onze gps rijden we via de kleine baantjes verder. We zien bomen met abrikozen, nectarines, kiwi's, appelsienen en natuurlijk olijfbomen. De weggetjes zijn klein en Chris vergist zich bij het afslaan. We adviseren hem om uit te kijken waar hij kan omkeren. Maar net daar is een fruitteler zijn nectarines aan het plukken. Hij ziet onze auto wat aarzelend stoppen en komt direct naar ons toe. Hij vraagt ons waar we naartoe willen en wijst ons weer de weg. Maar onmiddellijk vertrekken, nee, dat mag niet! Eerst plukt hij wat nectarines voor ons en nog wat en nog wat... Uiteindelijk heb ik veertien nectarines door de autoruit aangenomen waarvan er enkele met kolossale afmetingen! Vers geplukt en boordevol vitamientjes. We kunnen efkes voort. Als ik de man niet ingetoomd had, ik had confituur kunnen maken voor alle lezers van deze reisverslagen! Zo'n toevallige ontmoetingen die uitdraaien op warme en gastvrije herinneringen, voor mij zijn dit de mooiste momenten van mijn reis.

Met de goede uitleg van de fruitboer rijden we zonder problemen recht naar Vergina. Hier werden pas in 1977, onder leiding van de Griekse archeoloog Manolis Andronikos, vier monumentale graven uit de vierde eeuw voor Christus blootgelegd. Een van de graven is van Philippus II, vader van Alexander de Grote. Een ander graf is van een zoon van Philippus II die op 13-jarige leeftijd werd vermoord. De opbouw van het museum is heel innovatief in de zin dat de zaken tentoongesteld worden op de plaats waar ze gevonden zijn. Bij een bezoek zie je niet alleen de graven, maar ook een verzameling maskers en gouden juwelen, wapenarsenaal en schitterende fresco's. Zeker de moeite waard om allemaal eens gezien te hebben.

In de namiddag rijden we dan naar Kalampaka. We verblijven hier in een zeer ruim appartement. Maar ons appartement in Thessaloniki was netter, moderner en mooier ingericht. Vanuit ons appartement hebben we wel zicht op de Meteora, het is te zeggen van op ons terras aan de living en vanuit één van de drie slaapkamers. Milan is dolblij als hij in deze kamer zijn intrek mag nemen.

De Meteora is eigenlijk een indrukwekkende cluster van enorme, donkere rotsen met steile rotspieken die trots naar de hemel wijzen. Het gebied van Meteora werd eeuwenlang gevormd door erosie van wind, water en sedimentatie uit de rivier die er miljoenen jaren gelden stroomde, tot de bijzonder rotsformaties die er nu zijn.

De Meteora waren al vanaf de 11de eeuw bewoond. De monniken leefden toen in de natuurlijke grotten in de rots wanden, waarvan er nog steeds overblijfsels te zien zijn. Pas in de 14de eeuw bouwden ze kloosters hoog bovenop de rotspieken om te ontsnappen aan de Turken en de Albanezen en om dicht bij God te komen. In de bloeiperiode waren er 24 kloosters, nu zijn er slechts 6 over waarvan 4 bewoond.

Je zou Meteora kunnen vertalen als 'aan de hemel opgehangen'. Dit verwijst natuurlijk naar het feit dat de kloosters precies in de lucht lijken te zweven, een effect dat zeker bij lage bewolking sterk aanwezig is.

De Meteora kunnen we nu dus al bewonderen van op het terras en de ene slaapkamer. Een bezoek van dichtbij plannen we voor morgen. Dan mogen m'n mannekes hier de ganse dag de benen van onder hun lijf lopen in een kleverige lange broek (natuurlijk de dresscode om de kloosters binnen te mogen). Ikzelf hou het bij een zwerige en luchtige lange rok!

Foto's van de derde dag kan je hier bekijken:
<https://bit.ly/3CYfyxV>

Dag 4 - woensdag 7 september 2022

Het was een grote wens van Milan om de Meteora eens te bezoeken en vandaag wordt deze wens dus ingewilligd.

We vertrekken op tijd met de bedoeling om aan te komen vooraleer de grote stroom aan bussen de ganse omgeving inpalmt.

We worden enthousiast bij het naderen van de honderden meters hoge rotsen die als bomen naar de hemel wijzen. En op die toppen staan dan de kloosters, als een verlenging van de rotsen. Het ene gaat over in het andere, zonder duidelijk onderscheid. Echt fantastisch hoe mens en natuur hier de hand in elkaar lijken geslagen te hebben. Het lijkt ongelooflijk hoe ze er zo lang geleden in geslaagd zijn de kloosters op zo'n manier te bouwen. Je zou kunnen denken dat ze er van bovenaf zijn op neergezet in plaats van door mensenhanden, die met hulp van katrollen eerst alles naar boven moesten krijgen.

Wij rijden onmiddellijk door tot het klooster de Grote Meteor, ook wel het Klooster van de Transfiguratie genoemd. Dit klooster is het hoogst gelegen van alle Meteora kloosters. Het is tevens het oudste en het grootste en werd gesticht door Sint Athanasios in de 14de eeuw. We zijn hier iets

voordat het klooster opent, zodat we het nog relatief rustig kunnen bezoeken.

Een uurtje later gaan we richting het Varlaam klooster dat enorm mooie uitzichten biedt. Ook hier gaan we binnen. We beginnen de talrijke trappen al serieus te voelen in de benen, maar voor de middag doen we toch ook nog het lastiger te bereiken Agia Triada klooster en ook nog snel het Agios Stephanos klooster. Deze twee kloosters bezoeken we niet; we wandelen enkel tot aan de deur en nemen natuurlijk wel foto's van de buitenkant en de omgeving.

's Middags gaan we even gaan uitblazen in een taverne in Kastraki. Daarna rijden we terug naar het Agios Nikolaos Anapaphsas klooster dat redelijk klein is maar daardoor ook huiselijker aanvoelt. Dit klooster is bekend voor zijn fresco's en dus brengen we ook aan dit klooster een bezoek.

Daarna komt het Roussanou klooster aan de beurt. We weten dat dit klooster vandaag gesloten is, maar toch wandelen we ernaartoe en gaan zelfs een heel stuk verder. We komen immers op een soort bospad terecht die met talrijke trappen ons uiteindelijk naar de baan hogerop brengt. Maar onze auto staat beneden, dus wandelen we terug.

Als afsluitertje wil ik ook nog het Ypapanti klooster zien. Dit klooster is niet meer bewoond en ook niet te bezoeken. Je kan enkele de buitenkant nog bewonderen. Hier zijn we wel helemaal alleen, in tegenstelling tot de andere kloosters waar het toch druk was. Zou je de bekende kloosters kunnen bezoeken in alle stilte, ik ben overtuigd dat het een gans andere ervaring zou zijn. Nu is dat mystiek kantje er een beetje af.

We rijden terug naar onze flat want Dré begint te zeuren dat hij met een LOLA opgezadeld zit. (LOLA = low ouzo level alert 9)

Foto's van de vierde dag kan je hier bekijken:
<https://bit.ly/3g60HZI>

Meer info over de kloosters van Meteora op
<https://griekenland.net/vasteland/thessalie/meteora/>

Dag 5 - donderdag 8 september 2022

In Zagori bevinden zich 45 dorpen die worden gekenmerkt door hun traditionele architectuur en bouwstijl. In deze regio zijn ook tientallen eeuwenoude stenen boogbruggen te bewonderen. Genoeg motivatie voor ons om hier een dag aan te spenderen, ook al betekent dit dat we een groot deel van de dag noodgedwongen moeten doorbrengen in de auto.

Om negen uur deze morgen vertrekken we via 'de snelste wegen' naar het dorp Kipoi. Vanaf Kalampaka tot de snelweg is het een 'rode' baan op de kaart. Maar inhalen is hier levensgevaarlijk als je de weg niet kent. En er is wel altijd een bus of een vrachtwagen die ervoor zorgt dat de

gemiddelde snelheid niet overdreven hoog ligt. Hierdoor duurt het eerste eind al langer dan ingepland. De gps stuurt ons helemaal omheen de stad Ioannina om dan weer noordwaarts te gaan. Daar zal hij wel een reden voor hebben zeker? Hiermee arriveren we pas rond 11.30 uur aan een eerste mooie brug, die van Kokkoris. Hier lopen nog toeristen rond die met de meest grootse bewegingen hun memorabele foto's proberen vast te leggen. Kort daarna komen we aan de Kalogeriko brug kort voor het dorp Kipoi. Deze brug is het meest gefotografeerd want deze heeft nog drie bogen. Maar we hebben geluk: voor redelijk lange tijd hebben we deze brug voor ons alleen. We kunnen foto's maken zonder dat er andere toeristen met hun selfiestick de raarste grimassen maken en ons verhinderen om een 'natuurlijke' foto te maken.

Spoedig daarna komen we aan het dorp Kipoi dat we al wandelend verkennen. Verrassend groen, onaangetaast en vooral ontzettend stil. Aan de kerk komen we toch de eerste mensen tegen: andere toeristen die we kunnen helpen met de weg naar de bruggen.

We nemen ons middagmaal in de enige taverne. Hier zit wel wat volk. Maar ik zit hier echt op mijn gemak en geniet van de rust.

Na de middag toeren we rond door andere Zagoridorpen. Overal doodse stilte. Het is ook het uur van de siësta, maar dit is wel écht stil, enkel een vogeltje hoor ik fluiten.

Bij het dorp Doliani stappen we nog eens uit. Ik maak een rondje door het dorp met mijn foto-toestel in aanslag. Ik spot een typisch dorpsplein onder een enorme plataan, een blauwe deur die zijn beste tijd heeft gekend en overwoekerd wordt door groen, hier ook zo'n vergane boogbrug, ... Maar geen mens te bespeuren.

Op de weg hebben we twee auto's gekruisd op twee uur tijd. Ik kan genieten van de ontzettend groene omgeving en de stilte.

Via kronkelende wegen in opvallend goede staat vervolgen we onze weg tot we uiteindelijk in Metsovo aankomen. Dit is een traditioneel bergstadje dat wel wat beweging kent en zich duidelijk heeft weten te richten naar de toeristen: er zijn veel cafeetjes, tavernes en souvenirshops. Toch hangt er een aangename sfeer. Het heeft een aparte architectuur die voor ons niet echt 'Grieks' overkomt, maar misschien eerder iets uit de Elzasstreek. Milan verkiest de levendigheid van dit stadje boven de stilte van de Zagoridorpen. Ieder zijn smaak dus.

Na een korte wandeling moeten we toch alweer de auto in. We willen tijdig terug in onze flat zijn want Dré zijn LOLA-alarmsignaal is ongenadig: om 19 uur is er geen houden meer aan!

Foto's van deze dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3CB3gKE>

Dag 6 - vrijdag 9 september 2022

Vandaag staat het meer van Plastiras op ons programma.

Het meer van Plastiras ligt op de plaats waar in de oudheid twee rivieren samenvloeiden. Het is één van de grootste kunstmatige meren van Griekenland. Het past zo harmonieus in het bergachtige landschap dat het niet meer te zien is dat het een kunstmatig meer is. Het meer volgt de natuurlijke glooiing van het landschap en wordt omwille van zijn uitzonderlijke schoonheid door de Grieken ook Klein Zwitserland genoemd. Het meer is nog niet goed gekend bij de toeristen.

We kiezen voor de kleine baantjes om naar het meer toe te rijden. Dit valt niet altijd even goed mee: soms is de weg in slechte staat. We zien ook enkele grote wegverzakkingen.

Om terug te keren nemen we de grotere banen. Op deze manier vlot de terugweg goed en zijn we vroeg terug in onze flat. De rest van de dag krijgt iedereen rust voorgeschreven van me.

Foto's van deze dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3CYE02o>

Dag 7 - zaterdag 10 september 2022

Vandaag is weeral een verhuisdag. Maar het tempo zit er goed in. Om 12 uur zijn we al in de Pilion.

Pilion is volgens de legende het zomerverblijf van de twaalf goden van de Olympos. En wie vakantie komt doorbrengen in Pilion, voelt zich als een God in Griekenland.

Hier vind je een unieke samenhang van heel veel groen en blauw, van wildheid van de natuur en eindeloosheid van de zee. Er is zoveel variatie in natuur en dorpen dat je als bezoeker steeds weer verrast wordt.

Onze eerste stop is in Makrinitza. Zodra we het dorp binnenstappen, komt de geur van kruiden ons tegemoet. Dit dorp is heel karakteristiek en is prachtig gelegen langs de berghelling. Het wordt ook het Balkon van de Pilion genoemd en deze beeldspraak lijkt me niet ver gezocht. Vanuit het dorp kan je zonder problemen de ganse stad Volos zien liggen, zo'n 13 kilometer verderop.

Er loopt redelijk wat volk rond, ook veel Griekse toeristen want in het weekend ontlopen de Grieken ook wel graag hun steden want dan is het hier beter vertoeven. Maar echt fris is het hier toch ook weer niet. De temperatuur op het middaguur is al zo'n 30 graden.

Het dorp heeft flink wat hoogteverschillen, maar de wandeling langs de geplaveide straatjes, langs fraaie winkeltjes en met mooie uitzichten bevalt enorm. Het is er echt gezellig. Het enorm grote centrale plein met eeuwenoude platanen biedt plaats aan verschillende restaurants en een lieflijke kerk. Ook van aan het plein heb je dat magnifiek uitzicht tot over Volos.

We wandelen tot aan het klooster van Agios Gerassimos.

Daarna gaan we eten in een restaurant dat niet op het centrale plein ligt, hier is het rustiger. We eten spetsofai, een specialiteit met worst, paprika en tomaat.

Rond 14.30 uur vervolgen we onze weg naar onze accommodatie voor de volgende dagen. Deze ligt in Kala Nera. Kala Nera ligt aan de baai van Pagasitikos. Het georganiseerd strand lokt de zonnekloppers. De zee roept onze Milan om een heerlijke 'splons'. De tavernes liggen netjes aaneengeschaald langs het strand. Enkele bootjes liggen te dobberen aan de pier. Er is volk, maar toch is het al bij al redelijk rustig.

Terwijl Milan even gaat zwemmen en we een ijsje eten, ben ik in gedachten al bij morgen. Ik kan niet wachten om verder op ontdekking te gaan.

Foto's van deze 7de dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3T3euyu>

Dag 8 - zondag 11 september 2022

De morgenstond geeft goud in de mond? Ja, dat denken we ook en dus plannen we onze wandeling deze voormiddag, vooraleer het te warm wordt.

Met de auto rijden we naar Tsagkarada. Daar is het even zoeken waar het wandelpad juist begint, maar dan gaan we er helemaal voor. Een prima aangeduid 'monopati', zeer lommerrijk (vooral door bos) leidt naar het strand van Damouchari. Maar Dré had zich het 'geplaveid' pad toch enigszins anders voorgesteld en bij hem vlot het wat minder. We doen het dus op het gemak zodanig dat we alle vier samen rond 12 uur aankomen op het strand. Er is niet zo veel volk, dus hebben we nog plaats vlak naast de grote rots, in de schaduw. Al vlug merken we dat onder deze rots een grotje zit (met opening naar de zee) en met enkele bevallige rotsen ervoor vormt dit een ideaal plaatje voor prachtige foto's.

We eten in een restaurant in Damouchari maar daarna gaan Chris en ik alleen terug naar Tsagkarada. De terugweg is nu een kleine 500 meter stijgen dus nog lastiger dan de heenweg. Met de auto halen we dan Dré en Milan terug op.

Ik wil absoluut ook nog naar het dorp Zagora rijden, volledig in het noorden van de Pilion, omdat ik daarover positieve kritieken heb gelezen. Langs de kronkelige weg gaan de kilometers echter maar tergend traag en het is een gans eind.

De bergbegroeiing mengt zich met mediterrane bomen, planten en bloemen tot een indrukwekkend cocktail. Naast de evidente olijfbomen zien we hier enorm veel kastanjabomen en verschillende soorten appelbomen met overvloedig veel vruchten. We zitten hier in de boomgaard van de Pilion.

Maar het dorp Zagora is niet wat we gehoopt hadden. Het kan ons eigenlijk niets aanbieden behalve een uitvaartdienst voor een dorping van 94 jaar...

Een beetje teleurgesteld rijden we terug in de richting van ons huis in Kala Nera.

Maar we beslissen toch nog een ommetje te maken naar het strand van Milopotamos.

De meeste gasten zijn hier vertrokken want het is ondertussen 18.30 uur en het volledige strand zit in de schaduw. Een 'poortje' in de rots verbindt het strand met een tweede strand. Allemaal fotogeniek genoeg voor toch enkele geslaagde foto's. Jammer dat we hier niet wat langer konden blijven.

Daan nog snel enkele boodschappen om ons gerief in huis te hebben voor het ontbijt van morgenvroeg en we zijn pas omstreeks 19.45 uur terug in huis. Op één uurtje slagen we er toch in om ons alle vier te douchen in de enige krappe badkamer, te aperitieven en de plannen voor morgen te bespreken en vast te leggen.

Daarna naar het strand voor een avondmaal langs de waterkant. Het was toch een mooie dag.

Foto's van deze dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3S5KkJw>

Dag 9 – maandag 12 september 2022

Rond 9 uur 's morgens, met een temperatuur van ongeveer 23 graden en een eerder stevige bries, beginnen we een prachtige, afwisselende wandeling die start schuin over onze accommodatie.

We vertrekken tussen de olijfbomgaarden en stijgen via oude stenen paden (kalderimis). We maken een klein ommetje naar de grot van centaur Chiron. Chiron wordt beschouwd als de leermeester van Asklepios, Griekse god van de geneeskunst.

Daarna stijgen we verder tot aan het dorp Milies. Het centrale plein is hier gezellig en weeral typisch met zijn terrassen onder eeuwenoude platanen. Ook de kerk is hier zeker een bezoekje waard met waardevol houtsnijwerk en mooi gerestaureerde fresco's. Op het centrale plein installeren we ons om een verse fruitsap te drinken. Het is zo'n plaats waar je moeite moet doen om toch weer op te stappen en door te gaan. We zouden hier uren kunnen blijven zitten. Daarna dalen we via een kalderimi af naar het station van Milies.

De spoorweg in Pilion is een belangrijk element geweest voor de economische ontwikkeling van het gebied. Het vele fruit dat hier geteeld werd, moest naar de haven van Volos om na inschepping naar alle streken van het land en zelfs het buitenland geëxporteerd te worden. Rond 1970 besloot men de lijn op te heffen en dreigde er dus een stukje cultuur verloren te gaan. Maar dankzij de inzet van enthousiaste treinliefhebbers is het treintje tijdens de zomermaanden weer in gebruik genomen. Het rijdt enkel tijdens de weekends en over de beperkte afstand van 16 kilometer.

Vanuit Milies volgen we de spoorbaan (te voet welteverstaan) over een afstand van vier kilometer. Nooit gedacht dat ik ooit een spoorloper zou zijn.

We hebben mooie vergezichten over het dorp Milies en nadien over de Pagasitische Golf.

Later volgt een pad alweer tussen olijfbomen tot we tenslotte terug uitkomen bij ons vertrekpunt.

Dit was de ideale manier om de Pilion echt te ontdekken en te beleven. Het was verrijkend, aangenaam en schonk ons enorm veel voldoening.

Om drie uur in de namiddag zijn we terug. We stappen direct door naar een strandtaverne voor een late maar deugddoende lunch. We zijn hier zo tevreden dat we beslissen om vanavond naar hier terug te komen.

Iets na vier uur beslissen Chris en ik om nog een toertje te maken met de auto. We verkennen nog de dorpen Afetes en Neochori, ook met weeral de typische centrale pleinen. We willen nog even doorrijden tot aan de zee maar de staat van het wegdek laat dit niet toe. Er zit niets anders om dan rechtsomkeer te maken.

Foto's van dag 9 kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3Vs5Z1x>

Dag 10 - dinsdag 13 september 2022

Vandaag staat het zuiden van de Pilion op ons programma.

We bezoeken eerst Afissos dat tot de mooiste dorpen langs de westkust kan gerekend worden. Met enkele kleine fotostops rijden we dan door tot Trikeri. Daar maken we een kleine wandeling en rijden dan tot Agia Kyriaki. Dit dorp bevat ons enorm. De talrijke dobberende bootjes, een lokale scheepswerf, de gezellige vistavernes, de smalle straatjes, de smaakvolle decoraties...

Maar om het dorp door te rijden is het toch iets minder evident. Volgens de gps moet dat lukken maar we zien enkel een smalle straat waar we rechts in moeten. Dré gaat even op verkenning tot er een Renault Espace van de andere richting uit het straatje komt. Ja, dan moet het bij ons ook lukken. Dus wij het straatje in. Het is centimeterwerk maar het lukt. En nadien gaan we eten in één van die vistavernes. We geraken met moeite terug van onze stoel. Het is hier gewoonweg zalig! Na Agia Kyriaki rijden we terug naar onze accommodatie maar via een omweg: we willen ook nog het Potistika-strand aan de oostkust leren kennen. De rode vlag hangt hier uit dus Milan mag niet zwemmen. Maar allicht door de rode vlag is er ontzettend weinig volk. En de zee is met zijn woelige golven op z'n mooist. Ook enkele rosten voor de kustlijn maken het weeral een fotogeniek geheel. We beslissen hier foto's te nemen en even kort 'pootje te baden'. Best heftig met de hevige golven. Maar dan rijden we terug

naar Kala Nera zodanig dat Milan ook zijn zwemuurtje kan hebben. Zo is iedereen tevreden. Ik was alvast content om vandaag dat 'eilandgevoel' terug te kunnen hebben. Agia Kyriaki was echt gezellig en het strand van Potistika was datgene waar ik vandaag echt gelukkig van werd.

Foto's van deze dag kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3RXsPel>

Dag 11 - woensdag 14 september 2022

Van onze terugkeer naar Thessaloniki maken we gebruik om ook de meest bekende en hoogste berg van Griekenland, de mythologische berg Olympus te bewonderen. Door een prachtige natuur rijden we steeds hoger en hoger, tot aan het oude klooster van Dionysos. Onderweg hebben we ontzettend veel tegenliggers. Wanneer we aan het oude klooster komen blijkt ook waarom: gisteren en vandaag zijn twee dagen van feest aan het klooster. Er was een kerkdienst geweest en die was nu afgelopen. Er was duidelijk gezegend brood uitgedeeld en daarna kon iedereen aan lange tafels plaatsnemen voor wat zoetigheden en een drankje.

Het klooster is in slechte staat want deze werd in het verleden verschillende malen gebombardeerd en geplunderd. Na de doortocht van de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog was het klooster compleet in verval geraakt. Maar de laatste jaren zijn ze bezig om het ganse klooster weer te renoveren. Er is al veel mooi werk verricht, maar er is ook nog ontzettend veel te doen.

We rijden nog wat verder met de auto en gaan dan even te voet tot aan de watervallen. In het bos hangt een deugddoende koelte.

Ons middagmaal nemen we in de berghut Stavros met een fenomenaal uitzicht over de omgeving.

Dan is onze terugreis echt ingezet. We rijden terug naar Thessaloniki om hier nog een laatste avond vakantie te vieren. Voor onze laatste overnachting zitten we in de benedenstad. Hier parkeren is onbegonnen werk, dus hebben we onze auto achtergelaten in de bovenstad en dan te voet met onze valiezen naar de benedenstad afgezak.

Milan gaat nog naar de OTE-toren om te filmen.

's Avonds gaan we nog eens smakelijk gaan eten bij Argofageio. Een eerder 'artistiek' maar heel vriendelijk man, en de gerechten waren één voor één allemaal geslaagd.

Morgen nog een laatste wandeling door de stad en een bezoek aan de Agia Sophia kerk maar dan is ons liedje echt uitgezongen.

Foto's van de laatste 2 dagen kan je hier bekijken:

<https://bit.ly/3Vp9hCN>

Greet De Mesel

Bestemmingen

De Griekse media belichten geregeld verborgen of minder bekende Griekse pareltjes die zeker een bezoekje waard zijn. Wij zochten het verder op en vatten het samen in deze rubriek.

 Het Monument van Episkopi, een Romeins mausoleum omgebouwd tot een Byzantijnse kerk op het eiland Sikinos, was eind juni 2022 een van de winnaars van de *European Heritage Awards 2022*. Episkopi's monument werd gebouwd in de 3de eeuw en later omgebouwd tot een Byzantijnse kerk en gebruikt tot in de 20ste eeuw. Het werd verlaten na verwoestende aardbevingen. Het *Ephorate of Antiquities of the Cycladic Islands* besloot het in 2016 te restaureren om het nadien terug open te stellen. Het restauratieproject onthulde ook waardevolle inscripties en fresco's uit de Romeinse en Byzantijnse tijd. Archeologen vonden gouden sierraden samen met glazen en metalen vazen, evenals fragmenten van het kostuum van een dode. Het monument van Episkopi is een cultureel monument en een bron van trots voor de kleine eilandgemeenschap. Sikinos, Σίκινος, de oudste naam was Oinoi (vanwege de teelt van de wijnstok), is een van de kleinere eilanden gelegen in het zuidelijke deel van de archipel tussen los en Folegandros. De plaats telt ongeveer 275 inwoners. De zuidkant heeft zacht terrein, terwijl het noordwesten een steile klif van 280 meter hoog heeft waarop de stad is gebouwd. Archeologische overblijfselen gevonden op het eiland laten zien dat het al sinds de prehistorie bewoond is. De eerste bewoners arriveerden op het eiland in de Myceense periode, later bevolkt door de Ioniërs. De European Heritage Awards werden uitgereikt aan dertig winnaars uit achttien landen in vijf categorieën en werden onlangs gevierd tijdens de European Heritage Awards Ceremony in Praag op 26 september. Zie <https://youtu.be/8xNN3HlBlwg> en <https://youtu.be/EyoyGQWGT8M>

 Het eiland Diaporos in Chalkidiki, Διάπορος Χαλκιδικής, in het noorden van Griekenland is als een exotisch paradijs met kristalhelder warm water en het hele jaar door nauwelijks wind. Het paradijselijke eiland is 3 km² groot. Hoewel het eeuwenlang onbewoond bleef, werd het prachtige eilandje een toevluchtsoord voor de rijken om zomerhuizen te bouwen in de jaren 1950. Nu hebben toeristen vrij toegang tot de prachtige stranden. De enige manier om Diaporos te bereiken, is onderhandelen met de vissers van Vourvourous en de omliggende gebieden. https://youtu.be/CwQrTQMak_w

 Vytina, Βυτίνα Αρκαδίας, is een prachtig bergstadje in Arcadia. Het idyllische stadje, gelegen op de hellingen van de Mainalo, όρος Μαίναλο, is omgeven door weelderige dennenbossen. Vanwege zijn schoonheid en prachtige natuurlijke landschap wordt Vytina beschouwd als

een van de beroemdste toeristische resorts van het Peloponnesische schiereiland en een van de beste in Griekenland. Bovendien is het perfect voor alle seizoenen. Het indrukwekkende dennenbos van de berg Mainalo doordrenkt de stad Vytina met de unieke frisheid en speciale geur van de bomen, waardoor het een unieke sfeer krijgt. Het natuurlijke landschap biedt de stad een gezond klimaat waardoor Vytina al jaren een belangrijke therapeutische plek is voor lichaam en geest onder Grieken. Tot 1940 had Vytina twee sanatoria en was een plaats die bekend stond om het genezen van mensen met longziekten vanwege de uitzonderlijk frisse, heldere lucht. De statige en gastvrije, prachtige oude stenen huizen, pittoreske straatjes bedekt met bomen en het centrale plein door een oude kerk, trekken veel bezoekers die op zoek zijn naar een onvergetelijke vakantie. Het Griekse bergdorp speelde een rol in de Griekse Onafhankelijkheidsoorlog tegen de Ottomanen in 1821. Het was een bevoorradingscentrum, waardoor de stad tijdens de oorlog een beslissende rol speelde en daarvoor zeven keer in brand werd gestoken. Tal van kapiteins en strijders in de Onafhankelijkheidsoorlog kwamen uit het gebied. In het nabijgelegen dorp Magoulia vindt men tot op de dag van vandaag de ruïnes van een oude tempel van Poseidon.

Vytina is de thuisbasis van talloze taverna's, traditionele winkels en boetieks, traditionele kunstgalerijen en markten met lokale producten en een museum. Het gebied biedt vele opties voor accommodatie, zoals stijlvolle pensions, hotels met een hoog niveau van gastvrijheid, herenhuizen en appartementen.

Vytina staat bekend om te voldoen aan de behoeften van veeleisende bezoekers. Maak kennis met Vytina in deze video:

<https://youtu.be/HIO6e2v1dBw>

 Na twee jaar lockdowns maakt het toerisme in Griekenland een sterke comeback. Volgens de gegevens van de Bank van Griekenland in april lagen de inkomsten uit toerisme boven het niveau van april 2019: een stijging van bijna 100 miljoen euro. Volgens de bevindingen zijn Russische en Oekraïense toeristen goed voor een klein percentage van de bezoekers aan Griekenland, en hun afwezigheid is ruimschoots gecompenseerd door een sterke toename van toeristen uit de Verenigde Staten niettegenstaande de stijgende prijzen van vliegtickets (35 à 60 procent duurder). Opvallend uit het onderzoek is dat Amerikaanse reizigers van plan zijn langer te blijven en meer uit te geven dan in 2019. Ook de nieuwe manier waarop Griekenland in het

buitenland werd gepromoot in termen van zijn toeristische imago zou hebben bijgedragen aan de sterke comeback. Zie de promovideo's 'Greece does have a winter' op

<https://youtu.be/dXfBVNKqKRM> en de video 'What's better than a weekend?' op <https://youtu.be/tbC-q5SrS1A>

Misschien is de Rio-Antirrio-brug, een technisch meesterwerk dat Griekenland veranderde, een omwegje waard. De opening van de brug op 7 augustus 2004 was een feest, met de eerste mensen die er officieel overheen gingen als niemand minder dan de Olympische fakkeldragers van de Olympische Spelen van 2004. De brug verbindt de Peloponnesos met Centraal-Griekenland. De officiële naam van de brug is Charilaos Trikoupis-brug, Γέφυρα Χαρίλαος Τρικούπης, naar de in 1880 verkozen premier van Griekenland Χαρίλαος Τρικούπης. Hij was de eerste man die zich een dergelijke overspanning voorstelde die de Peloponnesos met Centraal-Griekenland verbond. Helaas lieten de overheidsfinanciën destijds zo'n grootschalig project niet toe. De 2.380 meter lange brug is een van de langste tuibruggen ter wereld. Het verbetert de toegang van en naar de Peloponnesos, die voorheen alleen met de veerboot of via de landengte van Korinthe kon worden bereikt. De hightech-koloss steunt op vier pilaren van ongeveer 220 meter hoog (van de zeebodem tot de top). Het onderscheidt zich door tal van veiligheidscriteria die het ontwerp dicteerden om bijvoorbeeld winden van 250 km/u en seismische trillingen van intensiteit groter dan 7 Richter te weerstaan. Op 3 januari 1996 vertrouwde de Griekse staat de Frans-Griekse concessiehouder GEFYRA S.A. de concessie voor 42 jaar toe voor het ontwerp, de bouw, de exploitatie en het onderhoud van de Charilaos Trikoupis-brug. De EU verleende dit ambitieuze Herules-project aanzienlijke financiële steun.

Volgens een recente studie van het Observatorium voor wegennetwerken in West-Griekenland en de Peloponnesos heeft de bouw van de sierlijke witte tuibrug al enorme financiële voordelen opgeleverd: het bedrag wordt geschat op ruim 400 miljoen euro. De studie merkte ook op dat de brug al een positief effect heeft gehad op de waarde van onroerend goed in de noordelijke regio, wat heeft geleid tot een aanzienlijke stijging van de grondprijzen. Dit heeft een meerwaarde gegeven aan een gebied dat grotendeels onderontwikkeld was en investeringen aantrok.

De bouw van de imposante tuibrug wordt algemeen beschouwd als een technisch meesterwerk, vanwege verschillende oplossingen die zijn toegepast om problemen te overwinnen die worden veroorzaakt door de locatie en de geologie van de regio zoals de diepe wateren, de zachte zeebodem, de seismische activiteit.

Bekijk de fascinerende video 'Onmogelijke Brug' om alle speciale kenmerken van deze unieke en prachtige tuibrug te zien:

https://youtu.be/f8JL_fqKbCI

De stad Kavala in Noord-Griekenland, is een juweeltje dat wacht om ontdekt te worden vanwege zijn rijke geschiedenis en prachtige omgeving. Kavala, met ongeveer 50.000 inwoners, is verdeeld tussen de Palia Poli (oude stad) en de Nea Poli (nieuwe stad) en ligt aan de baai van Kavala tegenover het eiland Thassos en aan de snelweg Egnatia, op anderhalf uur rijden ten oosten van Thessaloniki. In de oudheid was de naam van de stad Neapolis (Nieuwe Stad) en in de Middeleeuwen omgedoopt tot Christoupolis (Stad van Christus). Eeuwenlang maakte het deel uit van het Ottomaanse Rijk voordat het in het begin van de 20ste eeuw kortstondig door Bulgarije werd bezet. Na de Grieks-Turkse Oorlog van 1919 tot 1922 ging de stad een nieuw tijdperk van welvaart in vanwege de arbeid die werd aangeboden door de duizenden vluchtelingen die vanuit Klein-Azië naar het gebied waren verhuisd. De ontwikkeling was zowel industrieel als agrarisch. Kavala werd bekend door de verwerking en handel van tabak. Veel gebouwen met betrekking tot de opslag en verwerking van tabak uit die tijd zijn bewaard gebleven in de stad.

Vanaf de 5de eeuw vóór Christus werd de stad Kavala omgeven door een verdedigingsmuur. Een belangrijke wijziging vond plaats in 1307 tijdens het bewind van Andronicos II Palaeologos, toen de lange muren van de zee tot de top van de heuvel werden gebouwd. Het Byzantijnse kasteel werd volledig verwoest in 1391 toen de Turken de stad veroverden. Het kasteel werd herbouwd door de Ottomanen in 1425, en wat we vandaag zien is meestal het resultaat van die reconstructie.

Het Kavala-aquaduct, in de volksmond bekend als de Kamares, is een goed bewaard gebleven structuur in de stad Kavala en is begrijpelijkerwijs een van de bezienswaardigheden van de stad. Hoewel het aquaduct hoogstwaarschijnlijk van Romeinse oorsprong is, dateert de huidige structuur uit de 16de eeuw.

Van het midden van de 19de eeuw tot 1950 was Kavala het grootste centrum voor de verwerking en export van tabak op de Balkan. Het unieke van het museum ligt in het feit dat het niet alleen een tentoonstelling bevat over de verwerking van Oosterse tabak (die in geen enkel ander museum ter wereld te vinden zijn), maar ook in het feit dat het een museum is dat de economische en sociale geschiedenis van de regio laat zien. Het gemeentelijk pakhuis is een van de meest interessante gebouwen in Kavala. Het huisvestte het bedrijf van Kiazim Emin & Cie en werd in 1910 gebouwd in een stijl die bekend staat als Ottomaans neoclassicisme.

In het begin van de 19de eeuw richtte Mohammed Ali, oprichter van de laatste Egyptische dynastie, een Imaret op (religieuze, educatieve en charitatieve instelling) in zijn geboorteplaats Kavala. Het functioneerde als een islamitisch seminarie tot

1902, vanaf 1846 omvatte het onderwijs aan moslims onderwijs in religie.

De militaire Romeinse Via Egnatia liep door de stad en hielp de handel te bloeien in het gebied. Kavala werd een Romeinse 'civitas' in 168 vóór Christus. De apostel Paulus landde in Kavala op zijn eerste reis naar Europa.

Het Unesco-werelderfgoed Philippi, op 18 kilometer afstand van Kavala, is verbonden met vele uitzonderlijke historische figuren en ge-

beurtenissen die de westerse wereld hebben gevormd. Prachtige monumenten, die vandaag de dag nog steeds bestaan, zijn het bewijs van de lange geschiedenis van de culturen die in deze regio op elkaar inwerkten en bloeiden. Maak kennis met Kavala in deze 3 video's :

<https://youtu.be/Z9-qN00GI0A>

<https://youtu.be/egbXnG3jN00>

<https://youtu.be/fX81MoIRxnE>

In het hartje van Brugge vindt u het typisch Grieks restaurant El Greco!
Ons restaurant is één van de oudste Griekse familierestaurants in België (sinds 1980).

De menukaart biedt uiteraard de klassieke Griekse keuken, maar er is ook ruimte voor vernieuwing met steeds nieuwe seizoensuggesties.

Vlees-, vis-, en vegetarische gerechten komen in overvloed aan bod!

Onze traiteurdienst zorgt ervoor dat u onze gerechten ook thuis kunt verorberen tijdens uw privé of zakelijke feesten (communies, verjaardagen, jubileums, enz.).

Geregeld organiseren we ook livemuziek en dansavonden.

De data ervan vindt u terug op onze website en op <https://www.facebook.com/elgrecobrugge> !

Leden van Eleftheria Paralias vzw krijgen 10% korting bij vertoon van de lidkaart en mits contante betaling!

El Greco is open iedere dag vanaf 17u30 tot 24u00

Zondagmiddag ook van 12u00 tot 14u00 - Gesloten op woensdag

Telefoon: 050 33 02 96 - Website: <http://www.el-greco.be/> - E-mail: info@el-greco.be

Wenst u lid te worden?

Iedereen die Griekenland in zijn hart draagt, kan lid worden door storting van het lidgeld op bankrekening BE67 0014 7876 4087 (BIC: GEBABEBB) op naam van Eleftheria Paralias vzw, A. J. Witteryckstraat 14, 8310 Assebroek.

Lidgeld 2023:

- 14 € (jaarlijks) voor leden die het ledenblad, uitnodigingen en informatie **via e-mail** wensen te ontvangen
- 20 € (jaarlijks) voor leden die het ledenblad, uitnodigingen en informatie **via de post** wensen te ontvangen
- Steunende leden: 25 € / jaar - Ereleden: meer dan 25 € / jaar

Het lidmaatschap loopt van 1 januari tot 31 december

Het lidgeld telt voor alle personen van éénzelfde gezin en die onder één dak samenwonen

Περίπτερο (periptero) meer en meer nostalgie

Wedden dat je er ooit halt hebt gehouden, voor een telefoontje naar het thuisland, een frisdrankje, een ijsje, postkaarten, postzegels, een snack, een pakje nicotine, een krant, of voor informatie... Het was ongetwijfeld een authentieke ervaring.

Maar het ziet ernaar uit dat de periptera (meervoud van periptero) (1), de kiosken of kleine winkeltjes meestal gemaakt uit hout op het voetpad of pleinen, door de lokale autoriteiten gelicentieerd, ooit geschiedenis worden. Nieuwe consumentengewoonten, antirookwetten en verhoogde belasting op tabak, economische crisis, stijgende prijzen, pandemie en lockdowns spanden samen in de achteruitgang van kiosken. Bovendien geven consumenten er tegenwoordig de voorkeur aan om hun dagelijkse boodschappen te doen in kleine verkooppunten met zowel parkeergelegenheid als een breed scala aan producten waaruit ze kunnen kiezen.

Al meer dan een eeuw zijn de typisch Griekse krantenkiosken, het ontmoetingspunt van de buurt in grote steden en kleine dorpen. De Griekse periptera zijn vaak beschreven als de harten van de wijken. Het is de plaats waar Grieken minstens één keer per dag komen voor hun nicotinefixatie of hun dagelijkse dosis nieuws en informatie. Voor kinderen is het waar ze hun chocoladerepen en ander snoep krijgen.

De periptero is net zo goed een onderdeel van de Griekse levensstijl als een taverna of kafeneion, in dorpen en steden. De periptero-eigenaar neemt meerdere rollen op zich. Hij is het middelpunt van informatie in de omgeving, hij kent alle roddels in de buurt en is privédetective, psychoanalyticus, krantenverkoper, sportgoeroe, politiek analist of al het bovenstaande. In tijden van voorspoed kon de kioskeigenaar ook als een succesvol zakenman worden beschouwd.

De eerste periptero verscheen in Griekenland aan het einde van de 19de eeuw. De eerste kiosk in Athene (2) opende in 1911 op de Panepistimioustraat. Het idee van de kiosk vond al snel zijn weg door heel Griekenland en werd een instelling. Wanneer kiosken kranten begonnen op te hangen, verzamelden mensen zich om naar de krantenkoppen te kijken. Vaak begonnen ze gesprekken met burens en de kioskeigenaar op basis van het nieuws.

(1) Het woord *periptero* is al sinds de oudheid in gebruik, als bijvoeglijk naamwoord in *περίπτερο ναό*, een tempel die aan alle zijden omgeven is door één rij vrijstaande zuilen. Dit konden Ionische, Dorische of Korinthische zuilen zijn. De *periptero* ontstond in Korinthe (700-675 vóór Christus), mogelijk als uitbreiding van de voorhal. Hij omgaf de naos en pronaos van een Griekse tempel. Vrijwel alle Griekse tempels zijn *peripterale* tempels. Voorbeelden van een *peripteros* zijn het Parthenon in Athene en de Apollo-tempel van Korinthe. (bron: Wikipedia)

(2) De eerste kiosk in Athene bleef in bedrijf tot zijn ondergang in 1997, toen het jammerlijk vernield werd door een bouwongeval.

Aanvankelijk waren de enige producten die in een kiosk werden gevonden tabak en kranten. In de jaren 1950 en 1960 installeerden kioskeigenaren ook telefoons omdat de meeste Griekse huishoudens toen geen vaste lijnen hadden. Dus de periptero werd de plek waar mensen naartoe gingen om te bellen. Ze waren erg populair. In buurten was de kioskeigenaar bekend en geliefd en werd hij geïnformeerd over alle mogelijke roddels en nieuws in de omgeving. Hij kon in wezen met je praten over eigenlijk alles, inclusief sport en politieke ontwikkelingen.

Toen ze voor het eerst in gebruik kwamen, werden periptera behandeld als eigendom dat van ouders op kinderen en kleinkinderen kon worden doorgegeven. In 2015 veranderde de wet: nu kan een periptero-licentie niet worden verlengd nadat deze is beëindigd. Dit betekent dat periptera waarschijnlijk zullen verdwijnen naarmate hun huidige eigenaren ouder worden en niet langer in staat zijn om ze te runnen.

Van de 9.904 kiosken in Griekenland in 2010 zijn er vandaag de dag nog maar 4.985 open. Daarvan zijn er officieel 1080 binnen de gemeente Athene, hoewel er momenteel nauwelijks 400 in gebruik zijn. Recent heeft de gemeente nog eens 28 kiosken geschrapt, waarvan vele op centrale locaties.

Veel Grieken zijn gestopt met roken, omdat hun verslaving financieel niet meer haalbaar is. Dit heeft ertoe geleid dat ze helemaal niet meer naar periptera gaan. Hetzelfde kan gezegd worden over kranten en tijdschriften. Mensen krijgen hun nieuws sneller en gratis via het internet en zijn gedrukte media niet langer essentieel.

Ook heeft de verandering in regelgevende autoriteit een diepe impact gehad op kiosken. Het ministerie van Landsverdediging dat verantwoordelijk was voor de werking van de periptera werd vervangen door het ministerie van Binnenlandse Zaken en de lokale overheid creëerde een strenger kader met betrekking tot de bezetting van openbare ruimtes. Zo worden bijvoorbeeld kiosken gedwongen om van voetpaden te worden verwijderd.

Dans en zang

De naam van de dans **pentozali** is doordrenkt van symboliek. Officieel komt de naam van de combinatie van de woorden vijf (πέντε, pende) en stap (zalos, Kretenzisch dialect voor stap). De dans kan worden vertaald als 'vijf stappen'. Bovendien kan het woord zali ook staan voor ζάλο, duizeligheid, wat duidt op een dans die dansers vijf keer duizelig zou maken, of πεντηζαλή, gek. De dans is ontstaan op Kreta en heeft in totaal tien passen.

De pentozali symboliseert ook de vijfde ijver die staat voor de vijfde poging van de Grieken om zich te bevrijden van de Ottomaanse Turken. Volgens een legende werd de pentozali voor het eerst gedanst in Anopolis in de regio Sfakion na het besluit van de Sfakiërs om in opstand te komen tegen de Ottomanen. De pentozali is een puur martiale (krijshafte) dans, alleen uitgevoerd door mannen, die de opstand, heldhaftigheid en hoop van de Kretenzers verklaart. De oorsprong van de dans wordt soms ook gekoppeld aan de oude Minoërs, die dansten met vergelijkbare stappen en bewegingen in hun eigen krijgswedstrijden.

Mannen die de pentozali dansen, dragen meestal de traditionele Kretenzische outfit, bestaande uit een blauwe, bruine of zwarte vraka, βράκα, een soort broek die strak om de taille zit maar los in de heupen. Normaal gesproken maken de Kretenzische stivania, στιβάνια (laarzen), ook deel uit van het kostuum.

De muziek is voornamelijk instrumentaal, hoewel er misschien teksten bij horen. Meestal wordt het deuntje gespeeld door een Kretenzische lyra samen met een lauto, gespeeld op een percussieve manier.

Bekijk aandachtig een uitvoering van de dans tijdens het programma Στην υγειά μας! van de zender SKAI-tv op 25 januari 2020 ; bekijk zeker ook aandachtig de prachtige outfit van de dansers en danseressen in deze video:
https://youtu.be/n-BKe_EsHg0 .

Ριζίτικα τραγούδια, **rizitika**-liederen, zijn de oudste muzieksoort op Kreta, oorspronkelijk afkomstig uit het westelijke deel van het eiland. Rizitika die meestal 'a capella', zonder instrumenten, in de bergen van Kreta worden gezongen door een groep mannen, vertellen verhalen over gebeurtenissen die negenhonderd jaar geleden

plaatsvonden. De oorsprong van deze liederen, die lijken op de epische gedichten van weleer, is onbekend. Toch lijken ze minstens zo ver terug te zijn geworteld als de Byzantijnse tijd en werden ze voortgezet tijdens de Venetiaanse overheersing van het eiland. Het woord rizitika, ριζίτικα, is afgeleid van het woord ρίζα, wortel. Je zou het kunnen vertalen als 'wortellieder', die de verhalen uit het verleden verbinden met serieuze secties die elementen van pijn en verlies bevatten. Een andere opvatting is dat rizitiko (enkelvoud) is afgeleid van de wortel (voet) van de berg Psiloritis.

Deze specifieke Kretenzische liederen zijn niet gemaakt om op te dansen en worden zelden begeleid door luit, viool of lier zoals andere traditionele muziek van Kreta.

Een kenmerk van rizitika is de eigenaardigheid van de melodieën, omdat de liedjes geen formele structuur of stijl hebben. Rizitika zijn in wezen mondelinge geschiedenissen en tradities die in zang worden doorgegeven aan de volgende generatie. Een karakteristieke rizitiko is een serieus lied dat draait om pijnlijke onderwerpen, namelijk de pijn van de liefde, de doodstrijd of de rouw om een verlorene. Sommige rizitika zijn echter lichter, inclusief liederen die aan tafel of langs de weg worden gezongen, terwijl ze ook worden gezongen op bruiloften, doopsels en andere vieringen. In sommige gevallen is het onderwerp heroïsch en vertelt het de vele verhalen van degenen die in de Griekse revolutie tegen de Ottomanen vchten, of van andere historische figuren. Rizitika kunnen ook gaan over ballingschap, religie, liefde of de natuur. Sommige rizitika zijn hoekstenen geworden van muziek uit Kreta. Eén daarvan is 'Digenes', dat gaat over het onverschrokken Kretenzische hart.

Beluister enkele rizitika op
<https://youtu.be/FllhKbz0QUg> en
<https://youtu.be/R85X0PPA0mE> .

Een historisch rizitiko over de Kretenzische Oorlog van 1644-1669 getuigt van de onenigheid onder de christenen tijdens de oorlog, en verklaart in het kort de talrijke bekeeringen tot de islam die volgden op de val van het kasteel in 1669, beluister het op <https://youtu.be/Yd1-FygFgGk> .

Voordelen voor EP-leden

Op vertoon van de lidkaart 2022 geniet u van uitzonderlijke voordelen bij de sponsors:

- 5% korting bij een maaltijd in Eethuisje Socrates, Oostendestraat 36, Torhout
- 10% korting bij een maaltijd in restaurant Acropolis, Albert I Promenade 3, Oostende
- 10% korting bij een maaltijd in restaurant El Greco, Sint-Jakobsstraat 48, Brugge
- een gratis aperitief bij een maaltijd in restaurant El Greco, Brugsesteenweg 14, Roeselare

Vrouwonvriendelijke liedteksten

Dat in het machowereldje van de rebetika de vrouwen vaak negatief voorgesteld worden, mag ons niet echt verwonderen. Vrij 'braaf' klinkt het bijvoorbeeld in 'Σερσέ λα φαμ' ('Cherchez la femme') van Vasilis Tsitsanis, onder andere door de veralgemening. En in de originele versie (1948) wordt het gezongen door een vrouw!

Σερσέ λα φαμ

Κι αν γυρίζουμε, ξενύχτηδες, τα βράδια
κι αν ρομάντζες τραγουδάμε στα σκοτάδια
κι αν τα νιάτα μας τα κάναμε ρημάδια
και με πόνο τα ποτήρια μας ρουφάμ',
σερσέ λα φαμ, σερσέ λα φαμ!

Κι αν δεν πάμε στη δουλειά μας και στο σπίτι
κι αν ο έρωσ μάς τραβά σαν το μαγνήτη
κι αν γουστάρουμε το βίο τον αλήτη
και δεν έχουμε το σήμερα να φάμ',
σερσέ λα φαμ, σερσέ λα φαμ!

Και αν η μοίρα μάς ταράζει στα χαστούκια
κι αν στα μάγουλα το δάκρυ κάνει λούκια
κι αν τα τρώμε μέχρι φράγκο στα μπουζούκια
και στην ψάθα, κακομοίρηδες, ψοφάμ',
σερσέ λα φαμ, σερσέ λα φαμ!

Beluister het hier: <https://youtu.be/SrC0NAfNe8Y>

Gelijkaardige teksten vinden we ook bij Markos Vamvakaris. In zijn relaties zijn het de vrouwen die hem in hun netten gestrikt hebben, of die hem - ten onrechte natuurlijk - afwijzen. In tegenstelling tot Tsitsanis gaat het hier vaak om concrete situaties uit zijn leven, en de verwijten zijn veel directer en venijniger. In het volgende lied heeft hij het niet over 'de vrouw' maar over 'mijn vrouw'!

Η γυναίκα μου ζηλεύει (of: Η γκρινιάρα)

Η γυναίκα μου γκρινιάζει
κι όλο για λεφτά φωνάζει

η γυναίκα μου ζηλεύει
με το φυσικό (?) της ρεύει
(tekst onzeker)

δε μ'αρέσουν τέτοια κάλλη
θα της σπάσω το κεφάλι

(Ναι, μπράβο έτσι, για να τις βάλομε σε τάξη ρε Μάρκο!)

δε με νοιάζει για γυναίκα βρε
διώχνω αυτή μαζεύω δέκα

θα της δώσω το ποδάρι
κι όποιονε γουστάρει ας πάρει

η γυναίκα μου γκρινιάζει
κι όλο για λεφτά φωνάζει

Te beluisteren op <https://youtu.be/A3zC2wePHc0>

Zij (zijn eerste vrouw) mag 'natuurlijk' niet mopperen wanneer Markos geen geld verdient, of het verdiende geld verteert aan drank en hasijs. Ze mag ook niet jaloers zijn wanneer Markos er openlijk vriendinnetjes op nahoudt...

In een ander lied spreekt hij haar aan met 'Σκύλα' ('teef')...

Beluister op <https://youtu.be/pE7LHOYilzg>

Cherchez la femme

Als we 's nachts ronddolen en niet gaan slapen
en als we in het donker romantische liedjes zingen
als we van onze jeugd een puinhoop hebben gemaakt
en met smart onze glazen leegdrinken
cherchez la femme ...

als we niet naar ons werk gaan of naar huis
en als de liefde ons aantrekt als een magneet
als we proeven van het zwerversleven
en als we vandaag niets te eten hebben
cherchez la femme ...

als het lot ons slagen toebrengt
en als de tranen kanalen vormen op onze wangen
als we onze laatste franken uitgeven in de bouzoukia
en als we in de grootste ellende creperen als beesten
cherchez la femme ...

Mijn vrouw is jaloers (De zeurkous)

Mijn vrouw moppert
en roept voortdurend om geld

mijn vrouw is jaloers
en ze kwijnt weg door haar jaloerse aard
(betekenis onduidelijk)

dat soort schoonheden staan mij niet aan
ik zal haar de kop inslaan

(Ja, goed zo, om ze op hun plaats te zetten, Markos!)

ik geef niet om een vrouw
ik jaag deze weg en vind wel tien andere

ik zal haar buitenschoppen
en wie zin heeft, mag haar meenemen

mijn vrouw moppert
en roept voortdurend om geld

En als ze ouder wordt, luidt het:

Δε σε θέλω πια

Δε σε θέλω πια δεν είσαι ωραία
γέρασες και πια δεν σ' αγαπώ
αγάπησα καλύτερη και νέα

...

Beluister op <https://youtu.be/RXLOzdgMAMc>

Ik wil je niet meer

Ik wil je niet meer, je bent niet meer mooi
je bent oud geworden en ik houd niet meer van je
ik heb nu iemand die beter is en jong

...

Ter compensatie van het vrouwonvriendelijk karakter van bovenstaande liederen citeer ik twee verzen uit het lied 'Ο άντρας και η γυναίκα δεν είναι ίσοι' ('*De man en de vrouw zijn niet gelijk*' – laat je niet misleiden door de titel!) van Dionysis Savvopoulos (1989):

Ο άντρας και η γυναίκα δεν είναι ίσοι

Ο άντρας και η γυναίκα δεν είναι ίσοι
γιατί απλούστατα η γυναίκα είναι ανώτερη

...

Beluister <https://youtu.be/o6m2khTG-QI>

De man en de vrouw zijn niet gelijk
omdat de vrouw eenvoudigweg hoger staat

...

Jan Lejeune

Griekse humor

Ήταν μια φορά ένας Έλληνας, ένας Γερμανός και ένας Ιταλός οι οποίοι είχαν ατύχημα στην εθνική οδό και σκοτώθηκαν. Οι τρεις τους πήγαν στον ουρανό, όπου και συνάντησαν τον άγιο Πέτρο.

Ο Άγιος Πέτρος τους λέει πως για να πάνε στον παράδεισο, έπρεπε ο καθένας τους να πετάξει από ένα μικρό αντικείμενο στον ωκεανό.

Αν ο Άγιος Πέτρος το έβρισκε, τότε θα τους έστελνε στην κόλαση, ενώ αν δεν το έβρισκε θα τους έστελνε στον παράδεισο.

Ξεκινάει ο Ιταλός και πετάει μια τρίχα από τα μαλλιά του. Βουτάει ο Άγιος Πέτρος και μέσα σε 10 λεπτά είχε βρει την τρίχα, οπότε στέλνει τον Ιταλό στην κόλαση.

Έρχεται η σειρά του Γερμανού, ο οποίος πετάει ένα κουμπί στον ωκεανό. Βουτάει ο άγιος Πέτρος και 2 ώρες μετά βγαίνει με το κουμπί στο χέρι και στέλνει τον Γερμανό στην κόλαση.

Τελευταίος ο Έλληνας πετάει και αυτός ένα μικρό αντικείμενο στον ωκεανό. Βουτάει ο άγιος Πέτρος και ψάχνει για 1, 2, 3... ώρες αλλά τίποτα. Βγαίνει ο άγιος Πέτρος από τα νερά και του λέει:

– Έλληνα, ό,τι και να πέταξες, δεν μπορώ να το βρω, γ'αυτό λοιπόν θα σε στείλω στον παράδεισο. Λύσε μου όμως την απορία. Τί ήταν το αντικείμενο που πέταξες τέκνο μου;

Και ο Έλληνας του απαντάει:

– Ντεπόν αναβράζον!

Er waren eens een Griek, een Duitser en een Italiaan die een ongeluk kregen op de snelweg en daarbij omkwamen. Met z'n drieën gingen ze naar de hemel, waar ze Heilige Petrus ontmoetten.

De Heilige Petrus vertelt hen dat, om naar de hemel te gaan, elk van hen een klein voorwerp in de oceaan moet werpen.

Als de Heilige Petrus het zou vinden, zou hij hen naar de hel sturen, en als hij het niet zou vinden, zou hij hen naar de hemel sturen.

De Italiaan begint en gooit een haar uit zijn haardos. Sint Petrus duikt in het water en binnen 10 minuten heeft hij het haar gevonden, dus stuurt hij de Italiaan naar de hel.

Het is de beurt aan de Duitser, die een knop in de oceaan gooit. Sint Petrus duikt in het water en 2 uur later komt hij boven met de knop in zijn hand en stuurt de Duitser naar de hel.

Tenslotte gooit ook de Griek een klein voorwerp in de oceaan. Sint Petrus duikt en zoekt 1, 2, 3... uur maar niets. Sint Petrus komt uit het water en zegt tegen hem:

– Griek, wat je ook hebt gegooid, ik kan het niet vinden, dus ik zal je naar de hemel sturen. Maar beantwoord echter mijn vraag. Wat was het voorwerp dat je gooide?

En de Griek antwoordt hem:

– Bruistablet!

Carlos Thoon

Wenst u te adverteren in Nea Paralias?

Neem contact op met onze webmaster: johan@elftheriaparalias.com.

Naast 4 publicaties in ons ledenblad, wordt u ook vermeld op onze website en zorgen wij voor een link naar uw portaalsite gedurende 12 opeenvolgende maanden.

Over Griekse stoelen en politici

Σεν zitten...

Trouwe Griekenlandgangers hebben hem ongetwijfeld vaker horen roepen uit de luidsprekers van zijn volgeladen Datsun of Toyota pick-up: Ο καρεκλαααααάάάάα....

De ambulante stoelenboer, vrijwel altijd een Roma die met zijn familie rondtrekt en stoelen in allerlei soorten en maten verkoopt. Nu is die bijna helemaal verdwenen en enkel nog terug te vinden in kleine en niet-toeristische streken en dorpjes.

Η καρέκλα, de stoel, maar ook spottend de post van een ambtenaar-bureaucraat die zijn waarde en gezag aan zijn functie probeert te ontleen. Schertsend ο καρεκλοκένταυρος (stoelcentaur) die als het ware vergroeid is met zijn stoel (de Centauren waren een mythisch volk op Pilion, halfmens-halfpaard).

En de uitdrukking Βρέχει καρεκλοπόδαρα ('het regent stoelenpoten') vindt zijn Nederlandse equivalent in 'het regent rijpenstelen'.

De armstoel, η πολυθρόνα, van het Italiaanse poltrona. De woord-ingrediënten klonken in de Griekse oren als πολύ (veel) en θρόνος (troon). Dus het werd para-etymologisch πολυθρόνα: troon met een schepje bovenop.

De zitbank, ο καναπές, van het Franse woord canapé, de bank (in een openbare ruimte, de werkbank, de toonbank) ο πάγκος en μπάγκος (spreek uit: pángos met de g als in goal), de sofa - ο σοφάς (van het Turkse sofa), de kruk, το σκαμνί of το σκαμπό (met name de kroegkruk) en het krukje, το σκαμνάκι.

Το κάθισμα, zitplaats in het algemeen, en το καθιστικό, de zitkamer. En het bijbehorend werkwoord κάθομαι (zitten) betekent ook wonen.

Κάθομαι στην καρέκλα - Ik zit op de stoel

Κάθομαι στην Αθήνα - Ik woon in Athene

En als je tegen iemand vol verbazing zegt: Τι κάθεις; (Wat zit je?) spoor je hem aan: Kom! Waar wacht je nu op?

Οι πολιτικοί αρέσκονται να κάθονται στις καρέκλες!

Οι Έλληνες αρέσκονται να κάθονται στους καναπέδες!

Τελικά... Αυτή δεν είναι χώρα! ...

Είναι κέντρο επίπλων...

Vrij vertaald:

De politici zijn dol op stoelen! (= hoge posten)

De Grieken op banken! (hier heeft bank de betekenis van gemakzucht, onverschilligheid)

Eigenlijk... dit is geen land!

Is een meubelboulevard...

Ο καναπές, de zitbank, komt van het Franse woord canapé. Maar is volledig geïntegreerd met Griekse uitgangen bij verbuiging.

ο καναπές

του καναπέ

τον καναπέ

— καναπέ

οι καναπέδες

των καναπέδων

τους καναπέδες

— καναπέδες

De uitgangen op een rij:

-ές

-έ

-έ

-έ

-έδες

-έδων

-έδες

-έδες

Let op het extra stukje in de meervoudsuitgangen.

Zoals καναπές ook ο καφές (koffie), ο τεκές (kroeg met slechte reputatie voor gebruik van hasj, opium en dergelijke), Ο καφενές (ander type van το καφενείο, het traditionele café), ο ναργιλές (waterpijp), ο τενεκές (tin maar ook de leeghoofd).

Carlos Thoon

Taalweetjes

Waarom heet Griekenland, Yunanistan in het Turks?

Het is heel gewoon dat mensen naar hun burens verwijzen met een woord dat gebaseerd is op slechts één regio van het buurland. De naam Yunanistan verwijst etymologisch naar Ionië, een oude regio aan de westkust van Anatolië, ten zuiden van het huidige Izmir. Ionië werd in de 11de tot 8ste eeuw vóór Christus gekoloniseerd door de Grieken. Ionia zelf bestond uit een smalle kuststrook van Phocaea in het noorden bij de monding van de rivier de Hermus (nu de Gediz), tot Milete in het zuiden bij

de monding van de rivier Maeander, en omvatte ook de eilanden Chios en Samos.

Een beetje op dezelfde manier noemen de Belgen Nederland, Holland. De Finnen noemen de Duitsers, Saksalaiset, wat een verwijzing is naar Saksen (saksilaiset, in het moderne Fins) en ze noemen de Esten Virolaiset, dat is gebaseerd op de naam van de Estse provincie Vironia of Virumaa.

Onze eigen taal is een prachttal, maar we gebruiken dagelijks woorden uit talen van andere landen. Blijkbaar gaat iedereen graag vreemd: zo

zeggen we 'computer' (Engels), 'bureau' (Frans) of 'aquarium' (Latijn) en natuurlijk zijn we vertrouwd met tal van woorden afkomstig uit het Grieks, bijvoorbeeld 'ecologie' dat is afgeleid van οἶκος en λόγος. Het klinkt ook mooier om te zeggen 'baby' in plaats van 'zuigeling' en een 'sweatshirt' klinkt zoveel frisser dan een 'zweethemd'. Soms is het ook handiger om een vreemd woord te gebruiken, zoals 'stalken' in plaats van 'hinderlijk volgen van een bekende'.

In feite zijn het leenwoorden, woorden die zijn over-genomen uit een andere taal. Het Van Daele Groot Leenwoordenboek (1) beschrijft meer dan 15.000 Nederlandse woorden die uit een andere taal afkomstig zijn en wanneer en hoe die woorden in het Nederlands terecht zijn gekomen.

Hetzelfde gebeurde / gebeurt in de Griekse taal. Neem nu bijvoorbeeld 'liman' (Turks), dan besef je meteen dat ze 'limani' (λιμάνι) (haven) bedoelen.

Zo zijn er meer dan driehonderd Turkse woorden die dagelijks in de Griekse taal worden gebruikt. Dit is niet verwonderlijk gezien het feit dat Grieken 400 jaar onder Ottomaanse bezetting waren. De periode van Ottomaanse overheersing was een donkere tijd voor Griekenland maar desondanks de rivaliteit tussen de Grieken en de Turken, had de Ottomaanse bezetting een diepgaande invloed op de Griekse samenleving en taal. Bovendien leefden Turken en Grieken bijna duizend jaar samen, omdat er een enorme Griekse bevolking op het Anatolische vasteland was. Deze bevolking werd voor het eerst gereduceerd als gevolg van de bevolkingsuitwisselingsovereenkomst tussen Griekenland en Turkije na de catastrofe in Klein-Azië en resulteerde in de ontworteling van alle Grieken in het moderne Turkije (en Turken in Griekenland) waar velen van hen eeuwenlang hadden gewoond. De overgebleven Grieken woonden voornamelijk in Istanbul, maar de meesten werden gedwongen te vluchten na de

anti-Griekse pogrom, een gewelddadige aanval, in Istanbul in 1955.

Tegenwoordig kunnen we meer dan driehonderd Turkse woorden vinden die dagelijks in de Griekse taal worden gebruikt. Enkele van deze woorden sommen we hier op:

fincan > flitzáni φλιτζάνι (beker)
cep > tsépi τσέπη (zak)
kayık (2) > kaíki καΐκι (boot)
manav > manávīs μανάβης (groenteboer)
kavga > kavgás καβγα (gevecht)
dolap > doulápa ντουλάπα (kast)
baharat > bahariko μπαχαρικό (kruid)
bozuk > bouzouki βουζούκι
divan > divani ντιβάνι
kaymak > kaimaki καϊμάκι (room)
karpuz > karpuzi καρπούζι (watermeloen)
canta > tsanta τσάντα (tas)

Anderzijds zijn er ook Griekse woorden die in het Turks zijn overgenomen. Deze woorden zijn ofwel rechtstreeks vanuit het Grieks in de Turkse taal overgegaan of via een andere taal, bijvoorbeeld Frans of Engels. Hieronder enkele voorbeelden:

σχολείο sholio > ekol
δραματικός dramatikos > dramatik
δίσκος diskos > disk (schijf)
επικός epikos > epik
φιλόσοφος philosophos > filozof
γαλαξίας galaksias > galaksi (heelal, melkweg)
εργάτης ergatis > ırgat (2) (arbeider)
σύρμα sirma > sirma (2) (draad)
πιλότος pilotos > pilot
επίλογος epilogos > epilog
ερωτικός erotikos > erotik
κλίμα klima > iklim

Een kort overzicht van veelvoorkomende woorden in het Grieks en Turks met duidelijke verwantschap kan je lezen op https://tr.wikipedia.org/wiki/T%C3%BCrk%C3%A7e_ve_Yunancadaki_ortak_kelimeler

(1) Deze uitgave uit 2005 (ISBN 9789066480278) is niet meer in de handel te koop maar is integraal te raadplegen op de website van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen <https://bit.ly/3fAduD0>. Misschien zal het hoofdstuk 5.1 'Invloed van het Grieks' u interesseren.

(2) in de Turkse taal wordt de letter *i* zonder punt (*i*) uitgesproken als de 'e' in het Franse woord 'élève'

Wist je dat...

♦ Wist je dat Griekenland meer archeologische musea heeft dan enig ander land ter wereld? Niet verwonderlijk, gezien de leeftijd van zijn beschaving.

♦ Wist je dat Saint Nicholas, de Grieks-orthodoxe kerk en nationaal heiligdom in New York, de enige plaats van aanbidding was die tijdens de aanslagen van 11 september 2001 werd verwoest? Na een buitengewoon moeilijke periode waarin het er soms op leek dat de kerk, die zich op Ground Zero bevindt, niet zou worden herbouwd, markeerde de wijding van de nieuwe Grieks-orthodoxe kerk van Saint Nicolas op 4 juli 2022 een mijlpaal voor de Grieks-orthodoxe gelovigen. De kerk is vernoemd naar de patroonheilige van zeelieden en was de eerste stopplaats voor veel Griekse immigranten nadat ze Ellis Island hadden verlaten. De religieuze ceremonie, die bijna 21 jaar na de aanslagen van 11 september 2001 plaatsvond, omvatte de goddelijke liturgie en de plaatsing van de heilige relikwieën van Sint Nicolaas in het altaar van de kerk. "Deze moderne martelaren – gedood door onrechtvaardige haat – werd zelfs de kans op begrafenissen ontzegd. En dus, met de consecratie van vandaag, blijft Ground Zero voor altijd heilige grond - een plaats van herinnering, een plaats van verzoening, een plaats van vergeving en een plaats van liefde," verklaarde aartsbisschop Elpidophoros van Amerika in zijn homilie. Zie een reportage over het nieuwe heiligdom op <https://youtu.be/Gr5EgqPnCqw> In deze video zie je de oude kerk en de werkzaamheden voor de nieuwe <https://youtu.be/3ZuXfh5tf8s>

♦ Wist je dat ongeveer 100.000 vogels uit Noord-Europa en Azië overwinteren in Griekenland?

♦ Wist je dat het Atheense centrale Syntagma-plein, Πλατεία Συντάγματος, het op één na grootste in Griekenland is, na het Spianadaplein, Πλατεία Σπινιάδα (84.000 m²) op Corfu, en is opgenomen in de lijst van de 100 grootste pleinen ter wereld? Bekijk het vanuit de lucht tijdens een betoging in 2018 op <https://youtu.be/Mi4xPmHNHel> Vanaf het begin speelde het Syntagma-plein een belangrijke rol in het dagelijks leven van Atheners. Het was een ontmoetingsplaats, een favoriete plek voor een zondagse wandeling, maar ook een plek om samen te komen. Syntagma (Grondwet) is sinds de aanleg rond 1830, altijd het promenadeplein van de stad geweest en was het verzamelpunt voor de crème de la crème van de Atheense samenleving in de late 19de en vroege 20ste eeuw. Tot september 1843 heette het πλατεία Ανακτόρων, Paleisplein, na 1846 begon het zijn moderne vorm aan te nemen.

♦ Wist je dat de Griekse fauna 116 soorten zoogdieren, 18 amfibieën, 59 soorten reptielen,

240 soorten vogels en 107 soorten vissen omvat? Ongeveer de helft van de zoogdiersoorten wordt nu echter met uitsterven bedreigd.

♦ Wist je dat ruim 135.000 olijfboompjes zijn gedoneerd aan boeren in het gebied rond het oude Olympia in het noordwesten van de Peloponnesos, ter vervanging van enkele van de ruim 450.000 die verbrandden in de verwoestende bosbranden van afgelopen zomer. Een officiële ceremonie in het gemeentehuis van het oude Olympia vierde de donatie. De nieuwe Koroneiki-boompjes maken deel uit van een wereldwijd initiatief, The Olympia Trees Project, dat in januari 2022 werd gelanceerd om de geboorteplaats van de Olympische Spelen te herstellen en een boodschap van hoop te bieden aan degenen die alles verloren in de branden.

Het project dat werd gesteund door de Griekse regering, werd geleid door Giannos Grammatidis, erevoorzitter van de Amerikaanse Helleense Kamer van Koophandel. Voor de ceremonie ter gelegenheid van de 135.000 gedoneerde jonge boompjes werd ook een herdenkingszuil onthuld en werd een 250 jaar oude olijfboom geplant in de tuin tegenover het stadhuis.

De Koroneiki is een olijfvariant uit Griekenland, beschouwd als de koningin van de olijven, die voornamelijk wordt gebruikt bij de productie van olijfolie. Na de Arbequina en Arbosana behoren Koroneiki-olijven tot de meest voorkomende en geschikt voor teeltsystemen met hoge dichtheid over de hele wereld. Koroneikivruchten zijn klein, maar hebben een olieopbrengst van hoge kwaliteit.

♦ Wist je dat slaven in het oude Griekenland goed waren voor 40 à 80 procent van de bevolking van stadstaten? Het waren voornamelijk krijgsgevangenen, achtergelaten kinderen of kinderen van slaven.

♦ Wist je dat Griekenland het gebruik van bruinkool gaat opvoeren als alternatieve energiebron voor het extreem duur geworden aardgas? Bruinkool wordt gevormd uit natuurlijk samengeperst veen en heeft een koolstofgehalte van ongeveer 35 procent. Griekenland is de tiende grootste producent van bruinkool, terwijl Duitsland de eerste is. Bruinkool wordt beschouwd als de laagst gerangschikte steenkool omdat het minder warmte produceert dan andere steenkoolvariëteiten. Het geeft ook een relatief hoge hoeveelheid zwavel en koolstofdioxide af, evenals giftige metalen, waardoor het een van de meest schadelijke kolen voor de menselijke gezondheid is. Deze schadelijke stoffen kunnen ook in de lucht vrijkomen wanneer bruinkool wordt verbrand.

♦ Wist je dat een Grieks paspoort momenteel wereldwijd het 8ste meest begeerde document is? Het Japanse exemplaar is het meest begeerd, Het

Nederlandse exemplaar staat op de 5de plaats en het Belgische op de 8ste plaats. De complete ranking is te vinden op

<https://www.henleyglobal.com/passport-index/ranking>

◆ Wist je dat veel Grieken het woord 'Karagiozis' (Καραγκιόζης) ervaren als een belediging? Iemand een Karagiozis noemen betekent dat ze dwaas zijn tot het punt dat ze komisch zijn, vergelijkbaar met iemand een 'clown' noemen. Karagiozis, het hoofdpersonage van Griekse schaduwpoppentheatreshows (kortweg schimmen-spel), is een constante aanwezigheid in het leven van generaties kinderen in Griekenland. Verhalen met Karagiozis zijn over het algemeen grappig en vermakelijk. Het personage zelf is echter een enigszins een tragische held met een bochel, op blote voeten en in gescheurde en opgelapte kleding die in armoede leefde tijdens het Ottomaanse Rijk. Schaduwpoppenshows werden voor het eerst populair in het Ottomaanse Rijk tijdens de 14de eeuw en kwamen waarschijnlijk naar het vasteland van Griekenland in het begin van de 19de eeuw met immigranten uit Klein-Azië. In het oorspronkelijke Turks betekent 'Karagoz', 'donker oog'. Tegenwoordig zijn deze verhalen het hele jaar door relevant gebleven in Griekenland, terwijl in Turkije Karagoz en Hacivat meestal alleen worden uitgevoerd en bekeken tijdens de heilige maand ramadan. Tegen het einde van de 19de eeuw werd het verhaal van Karagiozis gehelleniseerd door Dimitrios Sardounis (1865-1912), die de bijnaam Mimaros kreeg, in Patras. Sardounis' innovaties vormde rond 1890 het schimmentheater, Θέατρο Σκιών, om tot een familiegericht volkstheater. Na zijn overlijden in 1912 zetten zijn leerlingen Theodoros Theodorellos, Yiannis Roulias en Memos Christodoulou het werk van hun mentor voort en verspreidden Karagiozis over heel Griekenland.

◆ Wist je dat het ganse eiland Mykonos in de jaren 1960 in totaal slechts 9 taxi's en 2 bussen had? Toen was het eiland nog niet aangetast door het massatoerisme en passagiersschepen legden niet aan in de haven, maar gingen op zee voor anker en de reizigers werden met sloepen aan land gebracht.

◆ De internationale Franse vliegtuigbouwer Dassault Aviation (het bedrijf achter de Rafale-vliegtuigen) heeft een grote rol gespeeld in het uitrusten van Europese landen met state of the art militaire luchtvaarttechnologie. Wist je dat de familie achter het bedrijf, de familie Dassault, een van de rijkste clans van Europa, Griekse wortels heeft?

Dassault Group, eigenaar van het luchtvaartbedrijf en verschillende andere, werd in 1929 opgericht door Marcel Dassault. Eerder werkte Marcel in het Franse Service technique de l'aéronautique. Hij hielp bij het uitvinden van luchtvaarttechnologie die het Franse verzet in de Eerste Wereldoorlog hielp. Na de oorlog richtte hij de vliegtuig-

maatschappij op, die in 1930 zijn eerste (medisch) vliegtuig produceerde. In die tijd werd Dassault echter nog niet 'Dassault' genoemd: hij werd geboren als Marcel Bloch in Parijs als zoon van dokter Adolphe Bloch en Noémie Allatini. Zijn moeder was een prominent lid van de Grieks-Joodse gemeenschap van Thessaloniki.

Wat zijn Griekse moeder betreft, iedereen die Thessaloniki heeft bezocht, zal waarschijnlijk de naam Allatini herkennen. Βίλλα Αλλατινί, Villa Allatini, ligt nog steeds, statig en prachtig bewaard gebleven, aan de Λεωφόρος Βασιλίσσης Όλγας Boulevard Koningin Olga. De familie Allatini gebruikte het sinds 1898 als een landhuis op het platteland. De wortels van de familie in de regio gaan echter nog verder terug. Documenten geven aan dat de Allatinis sinds het einde van de 18de eeuw in Thessaloniki aanwezig waren en hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van veel industrie in het gebied. Villa Allatini huisvest tegenwoordig de administratie van de regio Centraal-Macedonië. De kleinkinderen van Marcel, de broers Laurent en Olivier, maakten altijd duidelijk dat ze zich erg verbonden voelden met hun Griekse afkomst. Laurent zei tijdens een bezoek aan Thessaloniki in juli 2021: "Ik voel me Grieks, en vanuit Thessaloniki, net zo goed als ik me Frans voel." Helaas overleed Olivier op 7 maart 2021 bij een helikoptercrash op 69-jarige leeftijd. Laurent overleeft hem en is momenteel co-managing director van de Dassault Group.

◆ Wist je dat een LOLA staat voor een 'low ouzo level alert' (waarschuwing laag ouzo-niveau)? Vermoedelijk wist u het al na het lezen van de rubriek Reisverslag in deze Nea Paralias.

◆ Wist je dat ruim 300.000 oude artefacten werden gevonden tijdens de metrowerken van Thessaloniki? Veel van die artefacten die tijdens de bouw van de metro van Thessaloniki zijn ontdekt, zullen in de stations worden getoond terwijl een grote selectie zal worden tentoongesteld in twee afzonderlijke musea die in de stad zullen worden gebouwd. De objecten werden naar de oppervlakte gebracht tijdens werken op zes van de twaalf basisstations in het metroproject van Thessaloniki: Aghia Sofia, Venizelou, Syntrivani, Panepistimio, Fleming en Amaxostasio Plakas. De gevonden objecten benadrukken het glorieuze oude verleden van de moderne Macedonische stad; ze worden nu bestudeerd door een groot aantal archeologen en andere wetenschappers om meer details over het verleden te ontdekken.

De werken voor de verwijdering van de antiques werd voltooid op 31 juli 2022 en de verhuizing ervan zal naar verwachting in het eerste kwartaal van 2023 beginnen. De regering hoopt dat de metro in Thessaloniki in november 2023 gaat rijden.

Meer over de bouw van de metro in Thessaloniki op https://www.ametro.gr/?page_id=152

In de voorgaande Nea Paralias schonken we de aandacht aan ondermeer de Griekse gemeenschappen in Oekraïne en Italië.

Als we kijken naar de belangrijkste gemeenschappen van de Griekse diaspora, komt Wenen zelden in gedachten. Als we echter rekening houden met historisch belangrijke gemeenschappen voor het moderne Hellenisme, zou de Oostenrijkse hoofdstad zeker op de lijst moeten staan want er is daar een eigen Griekse enclave, Klein Griekenland.

Net als andere Griekse gemeenschappen in het voormalige Oostenrijkse Rijk, volgde de groot-schalige migratie van de Grieken naar de zetel van de Habsburgse macht de oorlogen tussen het Oostenrijkse en Ottomaanse Rijk. Na twee mislukte pogingen van de Ottomanen om Wenen in te nemen, duwden de Oostenrijkers, aan het hoofd van een multinationale Europese troepenmacht, de Ottomaanse Turken zuidwaarts en oostwaarts naar de poorten van Belgrado, nu de hoofdstad van Servië. Na het Verdrag van Passarowitz (1) (21 juli 1717 getekend na de Turkse nederlagen tegen Oostenrijk) stabiliseerden de grenzen en was er nood om de handel te doen heropleven in het uitgestrekte gebied dat verwoest was door decennia van oorlog.

Ottomaanse minderheden, orthodoxe Grieken en Serviërs, evenals Joden en Armeniërs, kregen de kans om de kloof te vullen. Als hoofdstad van een grote multi-etnische staat was Wenen een belangrijk centrum voor deze Ottomaanse kooplieden. De leden van de Griekse diaspora in Wenen kwamen voornamelijk uit Macedonië en Epirus, evenals uit Thracische steden, zoals Constantinopel en Philippopolis (het huidige Plovdiv in Bulgarije). Bulkgoederen, met name katoen, waren de levensader van de handel. De Griekse gemeenschap daar, zoals overal waar ze wortelde, groeide en bloeide.

Maar op typisch Griekse wijze verschenen al snel facties, kleine politieke groeperingen. Sommige Grieken namen de Oostenrijkse nationaliteit aan en traden in sommige gevallen zelfs toe tot de Oostenrijkse aristocratie. Anderen behielden de Ottomaanse nationaliteit, die het voordeel had van lagere belastingen, maar hun activiteiten beperkten tot de mercantiele sfeer.

Elke factie (politieke groepering) stichtte vervolgens zijn eigen kerk, binnen honderd meter van de andere, in het *Griechenviertel* (Griekse wijk) in Wenen. Deze kerken blijven tot op de dag van vandaag bestaan en de liturgie wisselt elke zondag af van de ene kerk naar de andere. Onderwijs en geletterdheid in het Grieks waren belangrijke inspanningen van de Griekse gemeenschap, ongeacht de factie. De Weense

Griekse school is nog ouder dan de Griekse staat zelf, ze werd opgericht in 1804.

Afgezien van de educatieve inspanningen die sinds die tijd aan de gang waren, is Wenen de plek waar de Griekse taal voor het eerst in druk verscheen in de moderne wereld. De eigenlijke site van de eerste Griekse drukpers is verdwenen. Toch herbergt in de Griekse wijk in een statig barok Weense gebouw de tweede Griekse drukpers, waar Rigas Pheraios (2), de Griekse krant *Ephimeris*, *Εφημερίς*, redigeerde. Alle Griekse publicaties, met name die in de diaspora, stammen af van deze pers.

Tegen de tijd van de Griekse Onafhankelijkheidsoorlog in de jaren 1820 was de Weense Griekse gemeenschap op zijn hoogtepunt met ongeveer 5.000 leden en een steeds diversere sociaal-economische structuur. De leden van de ontwikkelde en welvarende gemeenschap verlangden natuurlijk naar de bevrijding van Griekenland van het Ottomaanse juk. Tegelijkertijd waren ze zich ervan bewust dat het Oostenrijkse Rijk, een bundel nationaliteiten onder een relatief goedaardige maar absolute autocratie, gewelddadig gekant was tegen en bang was voor revolutie. Oostenrijkse Grieken moesten daarom een zeer dunne lijn bewandelen tussen vreugde over de toekomstige onafhankelijkheid van Griekenland en hun persoonlijke veiligheid en levensonderhoud in het Oostenrijkse Rijk. Het waren immers de Oostenrijkers die de Griekse revolutionair Rigas Pheraios in de belangrijke Oostenrijkse havenstad Triëst hadden gearresteerd en overgedragen aan de Turken, die hem in 1798 in Belgrado hadden gewurgd.

De Griekse onafhankelijkheid leidde niet tot een grote repatriëring van Oostenrijkse Grieken. Enkelen keerden terug, maar het verarmde koninkrijkje kon niets bieden in vergelijking met het uitgestrekte Oostenrijkse Rijk. De onverbiddelijke vloedgolf van assimilatie begon de Grieken op te nemen in de etnische goulash van Oostenrijk.

Anderen Griekse Oostenrijkers begonnen te verhuizen naar Groot-Brittannië of Frankrijk of zelfs de VS. Door de jaren heen arriveerde er echter een stroom nieuwe immigranten in Oostenrijk, die, samen met de inspanningen van de gevestigde leden, de gemeenschap intact hielden. De twee wereldoorlogen verhoogden de druk op de Grieken om te assimileren maar hun religieuze gemeenschap overleefde. Na de oorlog had Oostenrijk niets van de massa-immigratie van Griekse 'Gastarbeiter' of gastarbeiders, zoals in Duitsland. Toch ging een behoorlijk aantal Grieken naar Oostenrijk, vooral voor studie, en daarna bleven ze vaak in het land. Net als Oostenrijk zelf is de Griekse gemeenschap van Wenen een schaduw van zijn vroegere grootte, maar het is nog steeds welvarend en elegant. De Weense-Grieken van vandaag wonen zelden in het oorspronkelijke

gebied waar hun voorouders zich vestigden. Toch hebben sommigen daar bedrijven en functioneren de kerk en het gemeenschapscentrum, zoals altijd, als het zwaartepunt van de gemeenschap die getuige was van en deel nam aan belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van het Hellenisme. Bezoek de Heilige Drie-eenheid Grieks-orthodoxe kerk in het centrum van Wenen in HD op https://youtu.be/uRKvI_LuyrA

Als je ooit in Wenen vertoeft, dan moet je zeker eens stoppen aan het parlamentsgebouw, Parlamentsgebäude, das Parlament, aan de Ringstraße in de binnenstad. Je ziet meteen het Griekse karakter van het gebouw, geïnspireerd op de klassieke Griekse architectuur. Een van de mooiste en meest indrukwekkende parlamentsgebouwen in Europa dat indruk maakt op bezoekers aan de stad met zijn perfecte gelijkenis met een oude Griekse tempel, een prachtige re-creatie van het klassieke Griekenland, met zuilen en frontons van wit marmer en fresco's langs de muren van de ingang.

De architect, baron Theophil Edvard von Hansen (die eerder al de Heilige Drie-eenheid Grieks-Orthodoxe Kerk van Wenen had ontworpen), besloot het gebouw zijn onmiskenbare Griekse

karakter te geven omdat hij de Griekse bouwstijl nieuw leven wilde inblazen. Tijdens deze periode, neoclassicisme genaamd, was er een groeiende bewondering voor de prestaties van het oude Griekenland, waardoor architecten in heel Europa en Amerika gebouwen in de klassieke stijl ontwierpen. Bekijk de details van het gebouw van nabij op <https://youtu.be/jsNXLSPmWRE>

De Oostenrijkse autoriteiten waren destijds van mening dat de klassieke Griekse architectuur het meest geschikt was voor een parlamentsgebouw vanwege de verbinding met de oude Grieken en hun erfenis van democratie. Von Hansen, vertrouwend op de ontwerpen die hij had opgesteld voor de Zappeion in Athene, was klaar om zijn ideeën uit te voeren en Wenen een mijlpaal te geven die de aandacht van de wereld zou trekken. Voltoid in 1883, is het Oostenrijkse parlement een van de meest karakteristieke voorbeelden van de klassieke Griekse architecturale renaissance van de 19de eeuw. De Athena-fontein tegenover het parlement werd enkele jaren na de bouw van het parlamentsgebouw aangelegd, waardoor een stedelijk complex ontstond dat de indruk wekt in het centrum van het oude Athene te liggen.

(1) *Passarowitz is de Duitse benaming van de Servische stad Пожаревац, Požarevac, gelegen aan de Donau.*

(2) *Rigas Velestinlis (Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλής), door geleerden genaamd Rigas Fereos of Feraios (Ρήγας Φεραίος) (een verwijzing naar de stad Feres / Velestino), eigenlijke naam Antonios Kyriazis (Αντώνιος Κυριαζής) (1757-1798) was een Grieks schrijver, politicus en revolutionair. Hij wilde een democratische Balkanrepubliek afscheiden uit het Ottomaanse Rijk. Hij wordt beschouwd als een etno-martelaar en een voortoper van de Griekse Revolutie van 1821. Feraios wordt vandaag herinnerd als een nationale held in Griekenland: vóór de invoering van de euro prijkte zijn afbeelding op de Griekse bankbriefjes van 200 drachme, momenteel staat ze ook op het Griekse muntstuk van 10 eurocent. (bron: Wikipedia)*

Culinair

Watermeloenen zijn een populaire vrucht van de Griekse zomer, maar ze hebben de neiging om een beetje log van vorm te zijn en zwaar om te dragen. Maar Panagiotis Yiltidis, een landbouwer uit Neo Agioneri in het Kilkisgebied in Noord-Griekenland, heeft mini-meloenen gekweekt die “in de avondtas van een vrouw passen, omdat sommige iets groter zijn dan een lippenstift”, zoals hij grapt. De zaden haalde hij uit Israël. De mini-meloenen zijn tussen een walnoot en een tennisbal groot en wegen niet meer dan 200 gram. Ze zien eruit als een watermeloen aan de buitenkant, maar zijn zacht van binnen met zaden die in het midden zijn gerangschikt als meloenen van normale grootte. Het kweken van mini-meloenen is echter voorlopig niet winstgevend. Panagiotis Yiltidis' landbouwpraktijken zijn een focus geworden van onderzoekers aan de Aristoteles Universiteit van Thessaloniki.

Griekenland staat nu op de 6de plaats op de wereldmarkt voor de uitvoer van watermeloenen, volgens gegevens van de Comtrade-database

van de Verenigde Naties en de uitgebreide Taric-database van de Europese Unie. Griekenland produceert nu een indrukwekkende 204,46 miljoen kilo watermeloenen, wat overeenkomt met 5,6 procent van de totale export van het sappige fruit over de hele wereld met een prijs van 0,273 euro per kilo. Spanje consolideert opnieuw zijn eigen positie als 's werelds grootste exporteur van watermeloen.

Pistachenoten (fistikia) van Aegina, φιστίκια Αιγίνης, worden beschouwd als de beste ter wereld. Pistachenoten werden voor het eerst geplant en op grote schaal gekweekt in Aegina, in de Saronische Golf niet ver van Athene, in het midden van de 19de eeuw. De pistacheboom, die inheems is in Iran, werd voor het eerst naar het eiland en het Griekse vasteland gebracht in 1860, en de bomen bloeiden in het mediterrane klimaat en het unieke terrein van Aegina. Hoewel pistachenoten over de hele wereld worden gevonden, is de variëteit in Aegina, koilarati genaamd, zeldzaam en uitzonderlijk lekker. De overgrote meerderheid van de pistachebomen

van het eiland zijn te vinden aan de westkant van Aegina, waar het land minder bergachtig is en de grond droog en rijk aan calciumcarbonaat is. Het gebrek aan irrigatie, de nabijheid van de zee en de unieke samenstelling van de grond op het eiland dragen bij aan de unieke smaak van de pistachenoten van Aegina. Pistachenoten, zoals velen ze kennen, zijn eigenlijk de zaden van de boom. Ze zitten in de pistachevrucht, die vrij klein en eetbaar is. Terwijl ze rijpen, knalt de harde schaal van het pistachezaad hoorbaar in de vrucht, wat aangeeft dat het tijd is om ze te oogsten. Pistachebomen bloeien in april, wanneer de vruchten beginnen te groeien. Ze zijn klaar om in augustus geoogst te worden. De pistachenoten van Aegina verschillen van andere soorten van de noot doordat ze een zoetere, complexere smaak hebben die geen zout of andere smaakstoffen nodig heeft, waardoor het de perfecte snack is. Vanwege hun unieke kwaliteiten en culturele betekenis zijn pistachenoten uit Aegina sinds 1996 door de Europese Unie uitgeroepen tot een product met een beschermde oorsprongsbenaming. Aegina produceert ongeveer 800 ton pistachenoten per jaar. De noot is een fundamenteel onderdeel van de cultuur van het eiland.

Griekse geitenmelk en kaas krijgen binnenkort een officiële certificering dat de zuivelproducten afkomstig zijn van inheemse Griekse geitensoorten. Meer dan 5 miljoen geiten leven momenteel in Griekenland, waardoor het het land is met de grootste geitenpopulatie in de Europese Unie. Geiten zijn prominent aanwezig in de folklore en geschiedenis van Griekenland met een lange agrarische traditie van verschillende kaas, melk en vleesproducten. Zuivelproducten gemaakt van geitenmelk, inclusief de melk zelf, zijn essentiële, traditionele Griekse voedingsmiddelen die al millennia worden geproduceerd. Wetenschappers zeggen dat geitenmelk grote medicinale eigenschappen heeft vanwege de hoge verteerbaarheid en hypoallergene eigenschappen.

Er zijn in totaal zes geitenrassen die inheems zijn in Griekenland, en alle melk en zuivelproducten gemaakt van deze soorten krijgen een speciale aanduiding, waardoor klanten zeker kunnen zijn van de oorsprong van hun producten.

Grieken verenigen zich tegen een gemeenschappelijke vijand: ketchup op dolmades. Een grote no-no voor zowel Grieken als Turken, *όχι όχι*, *hayır hayır*. "Dit is een misdaad tegen de gastronomie", "het gebruik van ketchup op onaantastbare dolma is een ernstige inbreuk op culturele rechten", en andere kwade afkeuringen schreven Grieken en Turken op Twitter. De 'daders' van deze 'wansmakelijkheden' zijn meestal Amerikaanse toeristen...

Dolmades, ook algemeen bekend als dolma of sarma, is een familie van gevulde gerechten geassocieerd met de Ottomaanse keuken. Ze zijn gebruikelijk in moderne nationale keukens van

regio's en landen die ooit deel uitmaakten van het Ottomaanse Rijk. Sommige soorten dolma worden gemaakt met hele groenten, fruit, slachtafval of zeevruchten, terwijl andere worden gemaakt door druif, kool of andere bladeren rond de vulling te wikkelen. In de Griekse keuken zijn dolmades meestal gevulde wijnbladeren of, zeldzamer, gevulde koolbladeren. De bladeren worden gevuld, vervolgens in kleine boomstammetjes gerold en gekookt.

Dolmades gemaakt met wijnbladeren zijn meestal geschikt voor vegetariërs, omdat ze meestal gevuld zijn met rijst en kruiden. Ze worden dan op kamertemperatuur geserveerd met partjes citroen en yoghurt. De wijnbladeren helpen de smaken in dit traditionele gerecht perfect in balans te brengen. Net als trendy sushischotels kan dit gerecht op verschillende manieren worden gemaakt. Lahano dolmades, *λαχανοντολμάδες*, of koolrolletjes, zijn wat zwaarder en worden meestal als hoofdgerecht geserveerd. Deze zijn gemaakt van gevulde koolbladeren gevuld met rijst, smaakmakers en gehakt zoals rund- of varkensvlees. Ze worden warm of op kamertemperatuur geserveerd en met een heerlijke saus, gemaakt van ei en citroen, *avgolemono*. Het maken van deze heerlijke lekkernijen kan een uitdaging zijn voor beginners, maar er is genoeg hulp in boeken en op het internet om de stammetjes aan het rollen te krijgen. Zoals in deze video's voor koolrolletjes, lahano dolmades op <https://youtu.be/rK78t97wgKs> en dolmadakia met wijnbladeren en ei-citroensaus op <https://youtu.be/Td6VFoAXfnc>

Sommigen houden ervan en anderen haten het. Maar heel weinig mensen weten dat de man, die in de jaren 1960 de dappere beslissing nam om ananas aan pizza toe te voegen, een Griekse immigrant in Canada was. De man die verantwoordelijk was voor deze gastronomische innovatie was niemand minder dan Sotirios Sam Panopoulos, geboren in augustus 1934 in het dorp Vourvoura op de Peloponnesos. Hij arriveerde in 1954 in Canada. Tegen het begin van de jaren 1960 had hij met zijn twee broers een kleine keten van restaurants in Ontario geopend, met hamburgers en pizzas op het menu.

De *Hawaiiaanse pizza*, of *pizza Hawaii* was het resultaat van een spontaan experiment. Voor de lol en uit nieuwsgierigheid besloot Panopoulos op een dag om ananas in blik aan een pizza toe te voegen, alleen maar om erachter te komen wat het resultaat zou zijn. Hij en zijn broers hielden van het contrast tussen de zoetheid van de ananas en de hartige smaak van de ham, en het sloeg ook aan bij de klanten. Ze noemden de pizza 'de Hawaiian' naar het merk ingeblikte ananas dat ze gebruikten. In die tijd waren pizza-toppings meestal beperkt tot champignons, spek en pepperoni, herinnerde Panopoulos zich toen hij in 2007 op pensioen ging. Panopoulos' restaurant, genaamd Satellite, is nog steeds in familiebezit.

<https://satelliterestaurant.wixsite.com/satellite/our-history>

Minder mobiele mensen in Griekenland

Gehandicapten in Griekenland staan voor grote uitdagingen. De rotsachtige en bergachtige topografie van het land maakt het hen al moeilijk. De architectuur van Griekse steden en dorpen is pittoresk met zijn smetteloze plavuizen en marmeren voetpaden en stenen trappen, maar dat maakt het ook een uitdaging als men een rolstoel gebruikt of andere mobiliteitsproblemen heeft. Veel voetpaden zijn te smal voor rolstoelen en voor kinderwagens. Auto's die half op het voetpad of heel dicht bij elkaar geparkeerd staan, laten ook al geen ruimte om een rolstoel te laten passeren.

Griekenland heeft sinds de Olympische Spelen van Athene in 2004 grote vooruitgang geboekt voor het bewegings- en toegangsgemak van gehandicapten. De implementatie van een gloednieuw metrosysteem, een nieuwe internationale luchthaven en gebouwen en faciliteiten die speciaal zijn gebouwd met veel aandacht voor mensen met beperkte mobiliteit voor de Olympische Spelen, maakten het veel gemakkelijker om zich te verplaatsen voor mensen in een rolstoel.

Er is nog veel werk te doen voor de gehandicapten ook al had de regering de deadline op 2020 gesteld om alle openbare gebouwen toegankelijk te maken voor gehandicapten, inclusief hellingbanen, leuninggen, liften en openbare toiletten. Recent werden de gebouwen van de Akropolis onder handen genomen ten behoeve van de gehandicapten die de iconische locatie willen bezoeken.

Met een grotere gevoeligheid voor personen die zich alleen met een rolstoel kunnen verplaatsen, hebben veel privélocaties in Griekenland, zoals hotels en restaurants, hun ruimtes ten behoeve van gehandicapten opgewaardeerd met liften, hellingen en liften in zwembaden. Dit omvatte soms zelfs het maken van toegang tot het strand voor rolstoelen, zodat gehandicapten ook in de buurt van de zee kunnen zijn. Veel kustgemeenten hebben het innovatieve SEATRAC-systeem geïnstalleerd om precies die toegang mogelijk te maken (<https://seatrac.gr>). Dit is een mechanisme dat bestaat uit rails, waarop een speciaal ontworpen stoel beweegt en de gebruiker van het strand rechtstreeks in het water naar een veilige diepte vervoert. Zo kunnen mensen met een handicap nu zonder veel hulp van de zee genieten. Er zijn nu ook verschillende websites die minder mobiele mensen doorverwijzen naar specifieke locaties en locaties in Griekenland die geschikt zijn voor mensen met een mobiliteitsbeperking. *Accessible Dream* is toegewijd aan het leiden van klanten naar meer dan vijftig locaties voor toegankelijk toerisme. Website:

<https://www.accessibledream.com> .

Disabled Holidays leidt klanten met beperkingen ook naar locaties in heel Griekenland die aan hun behoeften kunnen voldoen.

<https://www.disabledholidays.com/search/europe-127/greece-195>

Griekse humor

Δεν καταλαβε τιποτα!

Ένας τύπος γνωρίζει μια τύπισσα σ' ένα μπαρ και πάνε να περάσουν τη νύχτα μαζί.

Το πρωί σηκώνεται η κοπέλα και με μεγάλη προσοχή αρχίζει να φοράει τα ρούχα, που επίσης με μεγάλη προσοχή είχε τακτοποιήσει από το προηγούμενο βράδυ.

- Λοιπόν εσύ πρέπει να δουλεύεις σε καθαριστήριο! λέει ο τύπος.

- Που το κατάλαβες; ρωτάει αυτή.

- Από τον τρόπο που περιποιείσαι τα ρούχα! λέει με σπουδαίο ύφος ο άλλος.

- Σωστά, και συ πρέπει μάλλον να είσαι γιατρός αναισθησιολόγος!

- Καλά, εσύ πως το κατάλαβες; μένει έκπληκτος ο τύπος.

- Ε, όλη νύχτα δεν κατάλαβα τίποτα!

Ένας δημόσιος υπάλληλος κάθεται στο γραφείο του και μέσα στη βαρεμάρα του αποφασίζει να καθαρίσει επιπέλους τα ντουλάπια του. Βγάζοντας ένα σωρό

Hij begreep er niets van !

Een man ontmoet een meisje in een bar en ze gaan samen de nacht doorbrengen.

's Morgens staat het meisje op en begint met grote zorg de kleren aan te trekken, die ze ook met grote zorg de vorige nacht had geregeld.

- Nou, je moet in een wasserij werken! zegt de man

- Hoe wist je dat? vraagt zij

- Van de manier waarop je voor de kleding zorgt! zegt de man in belangrijke stijl.

- Juist, en jij zou waarschijnlijk anesthesist moeten zijn!

- Nou, hoe heb je dat begrepen? vraagt de man verrast.

- Nou, ik heb de hele nacht niets begrepen!

Een ambtenaar zit aan zijn bureau en besluit uit verveling eindelijk zijn kasten op te ruimen. Terwijl hij een stapel enveloppen, folders van

φακέλους, φυλλάδια από πισαρίες και άχρηστα χαρτιά, βλέπει μπροστά του ένα λυχνάρι μέσα στη σκόνη.

“Ωραία αντίκα! Θα το πάρω να το βάλω πάνω από το τζάκι του σπιτιού μου” σκέφτεται, και το παίρνει μαζί του.

Στο στίπι, εκεί που το καθαρίζει από τη σκόνη και το γυαλίζει, ξαφνικά ένα τζίνι πετάγεται μπροστά του.

– Μπορείς να πραγματοποιήσεις 3 ευχές σου!, του λέει το τζίνι επιβλητικά.

– Θέλω μία μπύρα και δυο πίτες με γύρο αμέσως τώρα! Πριν προλάβει να τελειώσει, εμφανίζονται μπροστά του δυο λαχταριστά τυλιχτά σουβλάκια και ένα τεράστιο ποτήρι κρύα μπύρα.

Αφού τα καταβροχθίζει μετα βουλιμίας, λέει:

- Τώρα θέλω να βρεθώ σε ένα τροπικό νησί, με πανέμορφες νυμφομανείς γυναίκες!

- Μάλιστα, λέει το τζίνι.

Αμέσως βρίσκεται σε ένα νησί με πανέμορφες μελαχρινές να τον περιτριγυρίζουνε και να τον χαϊδεύουνε. Σκέφτεται λοιπόν και την τρίτη του επιθυμία προσεκτικά, και λέει:

- Θέλω να μη δουλέψω ποτέ ξανά στη ζωή μου!

- Η ευχή σας, διαταγή μου, απαντά το τζίνι.

Ξαφνικά, ο δημόσιος υπάλληλος βρίσκεται πάλι στο γραφείο του...

pizzeria's en nutteloze papieren tevoorschijn haalt, ziet hij voor zich een olielamp midden in het stof.

Leuk antiek! Ik zal het nemen en boven de open haard van mijn huis plaatsen, denkt hij en neemt het mee.

Thuis, waar hij het stofvrij maakt en oppoetst, wordt plotseling een geest voor zijn neus gegooid.

- Je kunt 3 wensen laten uitkomen!, vertelt de geest hem imposant.

- Ik wil nu een biertje en twee pizza's met gyros! Voordat hij klaar is met het stoppen van zijn wens, verschijnen er twee heerlijk ingepakte spiesjes en een enorm glas koud bier voor hem.

Na ze te hebben verslonden zegt hij:

- Nu wil ik op een tropisch eiland zijn, met wondermooie nymfomane vrouwen!

- Oké, zegt de geest.

Meteen is hij op een eiland met mooie brunettes die hem omringen en strelen.

Dus denkt hij goed na over zijn derde wens en zegt:

- Ik wil nooit meer in mijn leven werken!

- Uw wens, mijn bevel, antwoordt de geest.

Plots is de ambtenaar terug in zijn kantoor...

Links

✓ Voor velen zijn blauw en wit de iconische kleuren van Griekenland, ondermeer de kleuren van de vlag en synoniem van de heldere zee en lucht. En dan al die spierwitte huisjes met blauwe deuren en kerkjes met blauwe koepels. Griekser kan het bijna niet. Maar deze twee kleuren hebben ook praktische redenen.

Waarom Griekse huizen wit met blauw zijn lees je op

<https://historiek.net/daarom-zijn-de-griekse-huizen-wit-met-blauw/79009/>

Dit is een geüpdatet artikel van Natascha Neef, een freelance journalist met grote liefde voor Griekenland, webredacteur en beheerder van het Griekse blog Parakalo. Parakalo is de enige Nederlandse nieuwssite die zich sinds 2007 volledig richt op Griekenland. Met dagelijkse updates over de Griekse economie, politiek, geschiedenis, kunst, cultuur en sport. <https://parakalo.wordpress.com> (CT)

✓ Er is geen andere plek op aarde zoals Griekenland. Aanbeden om zijn natuur, oude cultuur en fascinerende geschiedenis, is Griekenland gevuld met majestueuze oudheden en glorieuze meesterwerken uit de oudheid.

Destination Greece TV is een HD stream die dit alles in beeld brengt in non-stop documentaires over plaatsen die misschien uw volgende Griekse bestemmingen zijn.

https://2-fss-1.streamhoster.com/pl_122/203374-1931760-1/playlist.m3u8

Aktina tv, van het gelijknamige radiostation op Corfu, brengt muziekvideo's met afwisselend toeristische documentaires. <https://5e8dfce185af1.streamlock.net:443/AktinaWebTv/AktinaWebTv/playlist.m3u8>

✓ De producenten van de show Zomer in het zuiden, George Balothiaris en Gogo Verigou, waren in 2022 opnieuw bezig met het monteren en regisseren van hilarische video's.

De zwart geklede Kretenzische grootmoedertjes hebben in juli 2022 de eens pittoreske, nu gevaarlijke, Kretenzische steegjes weer op stelten gezet. Oma Giannoula en oma Rodanthi creëerden een gangstersfeer ter gelegenheid van hun ultieme zoete auberginedessert: Μελιτζάνα από Αλάνα! Niets kan ze tegenhouden <https://youtu.be/sEJzkkIAkCM> De video's en de yiayia's, γιαγιάδες, haalden uiteraard weer het nieuws op de nationale tv-kanalen zoals MEGA. https://youtu.be/nl_QUWvd--o

Drie weken na de première van de nieuwe video van de radioshow Καλοκαίρι Στο Νότο (Zomer in het zuiden) werd de video al meer dan 5.000.000 keer bekeken (op gezamenlijk Facebook, YouTube en TikTok) Ondertussen droomt de Kretenzische jeugd van een feestje. Zie de parodie op de tonen van Black or White (Michael Jackson). <https://youtu.be/jDYVYbsfSI0>

Hoe de bazige de Kretenzische yiayia's kunnen zijn, zie je in deze video uit 2017.

<https://youtu.be/1Qv1bOgBcck> (schakel ondertitels > automatisch Nederlands in).

Kalolairi sto noto, Zomer in het zuiden, is een radioprogramma dat van start ging in 2003 bij een klein radiostation met klein bereik in Ierapetra dat nauwelijks aansloeg in de omgeving. Ze begonnen het meest spontane en ware uit te zenden dat ze hadden! Van belachelijke situaties tot serieuze discussies met politici. De zomershow werd bekend en al snel luisterden steeds meer mensen naar Καλοκαίρι Στο Νότο! Met de jaren kwam het programma op meer en meer lokale zenders in Lassithi, Iraklion, Rethymnon, en was de basis gelegd om gans Kreta (Pancreta) te bereiken. <https://www.kalokairistonoto.com> en <https://www.youtube.com/c/Kalokairistonoto>

- ✓ Geniet van een vlucht over het pittoreske vissersdorpje Posidonio, dat een speciale natuurlijke schoonheid heeft: ondiep turquoise water, fijn zand en een gesloten baai beschermd tegen de wind vormen het toneel van een paradijs op het zuidoostelijke punt van Samos. <https://youtu.be/3xFgxf5MoLg>
- ✓ Een bijzondere vesting en tevens historische herdenkingsplaats bevindt zich op de top van een heuvel aan de snelweg Tripoli-Sparta. Het is waarschijnlijk een Duits fort dat werd gebruikt tijdens de bezetting van Griekenland door de Duitsers tijdens de Tweede Wereldoorlog. De vorm van bovenaf lijkt op een bot (been). Het omvat een kelder, begane grond en een verdieping. Structureel bestaat het uit gewapend massief beton terwijl de buitenbekleding stenen metselwerk lijkt. Maar wat opvalt is een verhaal van pijn dat zich hier ontvouwde in de vroege uren van 25 november 1943. Nadat eerst 58 rebellen hier de dag voordien 18 Duitse soldaten wisten te doden, werden als vergelding 18 plus 100 inwoners van Sparta geëxecuteerd. Ο Λόφος των 118 Σπαρτιατών, de heuvel van de 118 Spartanen zie je op https://youtu.be/MZtjcdX7_GU
- ✓ Serifos, Σέριφος, is een klein, pittoresk eiland van ongeveer 75 vierkante kilometer en ligt in de Cycladen, tussen het eiland Kythnos en Sifnos. Serifos is een verborgen juweeltje dat niet overspoeld wordt met buitenlandse toeristen maar wel geliefd is bij Grieken. <https://youtu.be/9VvARAPiscl>
- ✓ Mastiek uit Chios is een uniek en natuurlijk ingrediënt. Een echte superfood die al sinds de oudheid bekend staat om zijn kenmerkende aroma en helende eigenschappen. De doorschijnende hars die van de mastiekboom wordt geproduceerd, groeit alleen in het zuidelijke deel van het Griekse eiland Chios. Bekijk twee documentaires over de teelt en de verwerking van mastiek. <https://youtu.be/gykCo1hJaXs> en <https://youtu.be/rU9nxjcf6XI>
- ✓ Sommigen beweren dat ze het gezicht van Zeus kunnen zien in de rotsen van de berg Olympus, het traditionele huis van de goden in de Griekse mythologie. De rotsachtige zijde, die zich op ongeveer 2.400 meter hoog bevindt, in de buurt van de top van de hoogste berg in Griekenland, vertoont een opvallende gelijkenis met Zeus, koning van de goden die regeerde over alle verzamelde goden en godinnen, samen met zijn vrouw, Hera. <https://youtu.be/5Kmwrvvi29c>
- ✓ De vereniging Eleftheria Paralias bestaat dit jaar 35 jaar. En ook ons tijdschrift / ledenblad bestaat 35 jaar met honderden uiteenlopende artikels in verband met Griekenland. Een overzicht van alle artikels kan je vinden op <https://bit.ly/3VwdFQm>
Je kan er alle ledenbladen Nea Paralias vanaf 2006 vinden en alle artikels die tussen 1999 en 2005 in ons magazine gepubliceerd werden.
- ✓ In afwachting van Nea Paralias nummer 69 en om ondertussen in een Grieks sfeertje te blijven, kan je misschien kijken naar een van de vele Griekse (en ook andere) films en ander entertainment die gestreamd worden op Diavata tv. <https://video.streams.ovh:1936/DiavataTV/DiavataTV/playlist.m3u8> of op D6 tv <https://channel.streams.ovh:1936/dipolo/dipolo/playlist.m3u8>
Heb je meer interesse voor onderzoek, reizen, kunst, kortom kwaliteitsproducties, stem dan af op GRDiSCOVERY. <https://live.cast-control.eu:443/organismos/organismos/playlist.m3u>

Scan de QR-code hiernaast met uw smartphone, tablet of phablet om onderhavige Nea Paralias 68 op dat toestel te downloaden en daarop te lezen.

Of typ <https://bit.ly/3y5x4gV> in de adresbalk van uw internetbrowser om deze Nea Paralias 68 te downloaden en meteen op te slaan (!!!) op uw computer, tablet of smartphone.

We besteden veel zorg aan de informatie in ons ledenblad. Desalniettemin kunnen de teksten onjuistheden, (ver)taalfouten of typfouten bevatten. We analyseren tientallen anderstalige bronnen voor de samenstelling van de bijdragen. We vermelden tal van links naar sites die beheerd worden door derden. Deze links worden als illustratie bij de teksten en voor uw gemak aangeboden. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de goede werking van de links; links kunnen na verloop van tijd niet meer werken. De opname van links impliceert geen enkele samenwerking met de uitbaters van deze websites, noch goedkeuring van de inhoud van deze websites.

